- 1 Εν αρχη ητο ο Λογος, και ο Λογος ητο παρα τω Θεω, και Θεος ητο ο Λογος. 2 Ουτος ητο εν αρχη παρα τω Θεω. 3 Παντα δι' αυτου εγειναν, και χωρις αυτου δεν εγεινεν ουδε εν, το οποιον εγεινεν. 4 Εν αυτω ητο ζωη, και η ζωη ητο το φως των ανθρωπων.
- 5 Και το φως εν τη σκοτια φεγγει και η σκοτια δεν κατελαβεν αυτο. 6 Υπηρξεν ανθρωπος απεσταλμενος παρα Θεου, ονομαζομενος Ιωαννης· 7 ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν, δια να μαρτυρηση περι του φωτος, δια να πιστευσωσι παντες δι' αυτου. 8 Δεν ητο εκεινος το φως, αλλα δια να μαρτυρηση περι του φωτος. 9 Ητο το φως το αληθινον, το οποιον φωτιζει παντα ανθρωπον ερχομενον εις τον κοσμον. 10 Ητο εν τω κοσμω, και ο κοσμος εγεινε δι' αυτου, και ο κοσμος δεν εγνωρισεν αυτον. 11 Εις τα ιδια ηλθε, και οι ιδιοι δεν εδεχθησαν αυτον. 12 Οσοι δε εδεχθησαν αυτον, εις αυτους εδωκεν εξουσιαν να γεινωσι τεκνα Θεου, εις τους πιστευοντας εις το ονομα αυτου· 13 οιτινες ουχι εξ αιματων ουδε εκ θεληματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος, αλλ' εκ Θεου εγεννηθησαν. 14 Και ο Λογος εγεινε σαρξ και κατωκησε μεταξυ ημων, και ειδομεν την δοξαν αυτου, δοξαν ως μονογενους παρα του Πατρος, πληρης χαριτος και αληθειας.
- 15 Ο Ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και εφωναξε, λεγων· Ουτος ητο περι ου ειπον, Ο οπισω μου ερχομενος ειναι ανωτερος μου, διοτι ητο προτερος μου. 16 Και παντες ημεις ελαβομεν εκ του πληρωματος αυτου και χαριν αντι χαριτος· 17 διοτι και ο νομος εδοθη δια του Μωυσεως· η δε χαρις και αληθεια εγεινε δια Ιησου Χριστου. 18 Ουδεις ειδε ποτε τον Θεον· ο μονογενης Υιος, ο ων εις τον κολπον του Πατρος, εκεινος εφανερωσεν αυτον.
- 19 Και αυτη ειναι η μαρτυρια του Ιωαννου, ότε απεστείλαν οι Ιουδαίοι εξ Ιεροσολυμων ιερείς και Λευίτας δια να ερωτησωσίν αυτόν. Συ τις είσαι; 20 Και ωμολογήσε και δεν ηρνήθη και ωμολογήσεν ότι δεν είμαι εγω ο Χρίστος. 21 Και ηρωτήσαν αυτόν. Τι λοίπον; Ηλίας είσαι συ; και λεγεί, δεν είμαι. Ο προφήτης είσαι συ; και απεκρίθη, Ουχί. 22 Είπον λοίπον προς αυτόν. Τις είσαι; δία να δωσωμέν απόκρισιν είς τους απόστειλαντας ήμας: τι λεγείς περί σεαυτου; 23 Απέκριθη. Εγω είμαι φωνή βοώντος εν τη ερήμω, εύθυνατε την όδον του Κυρίου, καθώς είπεν Ησαίας ο προφήτης. 24 Οι δε απεσταλμένοι ήσαν εκ των Φαρίσαιων. 25 και ηρωτήσαν αυτόν και είπον προς αυτόν. Δία τι λοίπον βαπτίζεις, εαν συ δεν είσαι ο Χρίστος ουτέ ο Ηλίας ουτέ ο προφήτης; 26 Απέκριθη προς αυτόυς ο Ιωαννής λεγων. Εγώ βαπτίζω εν υδατί: εν μέσω δε υμών ισταταί εκείνος, τον οποίον σείς δεν γνωρίζετε. 27 αυτός είναι ο οπίσω μου ερχομένος, όστις είναι ανωτέρος μου, του οποίου εγώ δεν είμαι αξίος να λύσω το λώριον του υπόδηματος αυτόυ. 28 Ταυτά εγείναν εν Βηθαβαρα πέραν του Ιορδανού, οπού ητο ο Ιωαννής βαπτίζων.
- 29 Τη επαυριον βλεπει ο Ιωαννης τον Ιησουν ερχομενον προς αυτον και λεγει· Ιδου, ο

Αμνος του Θεου ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου. 30 Ουτος ειναι περι ου εγω ειπον Οπισω μου ερχεται ανηρ, οστις ειναι ανωτερος μου, διοτι ητο προτερος μου. 31 Και εγω δεν εγνωριζον αυτον, αλλα δια να φανερωθη εις τον Ισραηλ, δια τουτο ηλθον εγω βαπτιζων εν τω υδατι. 32 Και εμαρτυρησεν ο Ιωαννης, λεγων οτι Ειδον το Πνευμα καταβαινον ως περιστεραν εξ ουρανου και εμεινεν επ' αυτον. 33 Και εγω δεν εγνωριζον αυτον αλλ' ο πεμψας με δια να βαπτιζω εν υδατι εκεινος μοι ειπεν εις οντινα ιδης το Πνευμα καταβαινον και μενον επ' αυτον, ουτος ειναι ο βαπτιζων εν Πνευματι Αγιω. 34 Και εγω ειδον και εμαρτυρησα, οτι ουτος ειναι ο Υιος του Θεου. 35 Τη επαυριον παλιν ιστατο ο Ιωαννης και δυο εκ των μαθητων αυτου, 36 και εμβλεψας εις τον Ιησουν περιπατουντα, λεγει Ιδου, ο Αμνος του Θεου.

37 Και ηκουσαν αυτον οι δυο μαθηται λαλουντα και ηκολουθησαν τον Ιησουν. 38 Στραφεις δε ο Ιησους και ιδων αυτους ακολουθουντας, λεγει προς αυτους[.] Τι ζητειτε; Οι δε ειπον προς αυτον, Ραββι, το οποιον ερμηνευομενον λεγεται, Διδασκαλε, που μενεις; 39 Λεγει προς αυτους[.] Ελθετε και ιδετε, ηλθον και ειδον που μενει, και εμειναν παρ' αυτω την ημεραν εκεινην[.] η δε ωρα ητο ως δεκατη. 40 Ητο Ανδρεας ο αδελφος του Σιμωνος Πετρου εις εκ των δυο, οιτινες ηκουσαν περι αυτου παρα του Ιωαννου και ηκολουθησαν αυτον. 41 Ουτος πρωτος ευρισκει τον εαυτου αδελφον Σιμωνα και λεγει προς αυτον. Ευρηκαμεν τον Μεσσιαν, το οποιον μεθερμηνευομενον ειναι ο Χριστος. 42 Και εφερεν αυτον προς τον Ιησουν. Εμβλεψας δε εις αυτον ο Ιησους ειπε[.] Συ εισαι Σιμων, ο υιος του Ιωνα[.] συ θελεις ονομασθη Κηφας, το οποιον ερμηνευεται Πετρος.

43 Τη επαυριον ηθελησεν ο Ιησους να εξελθη εις την Γαλιλαιαν και ευρισκει τον Φιλιππον και λεγει προς αυτον Ακολουθει μοι. 44 Ητο δε ο Φιλιππος απο Βηθσαιδα, εκ της πολεως Ανδρεου και Πετρου. 45 Ευρισκει Φιλιππος τον Ναθαναηλ και λεγει προς αυτον Εκεινον τον οποιον εγραψεν ο Μωυσης εν τω νομω και οι προφηται ευρηκαμεν, Ιησουν τον υιον του Ιωσηφ τον απο Ναζαρετ. 46 Και ειπε προς αυτον ο Ναθαναηλ Εκ Ναζαρετ δυναται να προελθη τι αγαθον; Λεγει προς αυτον ο Φιλιππος, Ερχου και ιδε. 47 Ειδεν ο Ιησους τον Ναθαναηλ ερχομενον προς αυτον και λεγει περι αυτου Ιδου, αληθως Ισραηλιτης, εις τον οποιον δολος δεν υπαρχει. 48 Λεγει προς αυτον ο Ναθαναηλ Ποθεν με γινωσκεις; Απεκριθη ο Ιησους και ειπε προς αυτον Πριν ο Φιλιππος σε φωναξη, οντα υποκατω της συκης, ειδον σε. 49 Απεκριθη ο Ναθαναηλ και λεγει προς αυτον Ραββι, συ εισαι ο Υιος του Θεου, συ εισαι ο βασιλευς του Ισραηλ. 50 Απεκριθη ο Ιησους και ειπε προς αυτον Επειδη σοι ειπον ειδον σε υποκατω της συκης, πιστευεις; μεγαλητερα τουτων θελεις ιδει. 51 Και λεγει προς αυτον Αληθως, αληθως σας λεγω απο του νυν θελετε ιδει τον ουρανον ανεωγμενον και τους αγγελους του Θεου αναβαινοντας και καταβαινοντας επι τον Υιον του ανθρωπου.

2

1 Και την τριτην ημεραν εγεινε γαμος εν Κανα της Γαλιλαιας, και ητο η μητηρ του Ιησου εκει. 2 Προσεκληθη δε και ο Ιησους και οι μαθηται αυτου εις τον γαμον. 3 Και επειδη

ελείψεν ο οίνος, λεγεί η μητήρ του Ιησου προς αυτον. Οίνον δεν έχουσι. 4 Λεγεί προς αυτήν ο Ιησους. Τι είναι μεταξύ έμου και σου, γυναί; δεν ηλθέν έτι η ωρά μου. 5 Λεγεί η μητήρ αυτου προς τους υπήρετας. Ο, τι σας λεγεί, καμέτε. 6 Ησαν δε έκει υδρίαι λιθιναί έξ κείμεναι κατά το έθος του καθαρίσμου των Ιουδαίων, χωρουσαί έκαστη δύο η τρία μετρά. 7 Λεγεί προς αυτους ο Ιησους. Γεμίσατε τας υδρίας υδατός. Και εγεμίσαν αυτάς έως ανώ. 8 Και λεγεί προς αυτους. Αντλησατε τώρα και φέρετε προς τον αρχιτρικλίνον. Και έφεραν. 9 Καθώς δε ο αρχιτρικλίνος έγευθη το υδώρ είς οίνον μεταβεβλημένον και δεν ηξευρέ ποθεν είναι, οι υπήρεται όμως ηξευρόν οι αντλησαντές το υδώρ φωνάζει τον νυμφίον ο αρχιτρικλίνος 10 και λέγει προς αυτόν. Πας ανθρώπος πρώτον τον κάλον οίνον βαλλεί, και αφού πίωσι πόλυ, τότε τον κατώτερον συ έφυλαξας τον κάλον οίνον έως τώρα. 11 Ταυτήν την αρχήν των θαυματών έκαμέν ο Ιησούς εν Κανά της Γαλιλαίας και έφανερωσε την δοξάν αυτού, και επίστευσαν είς αυτόν οι μαθηταί αυτού.

12 Μετα τουτο κατεβη εις Καπερναουμ αυτος και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου και οι μαθηται αυτου, και εκει εμειναν ουχ πολλας ημερας. 13 Επλησιαζε δε το πασχα των Ιουδαιων, και ανεβη εις Ιεροσολυμα ο Ιησους. 14 Και ευρεν εν τω ιερω, τους πωλουντας βοας και προβατα και περιστερας, και τους αργυραμοιβους καθημενους. 15 Και ποιησας μαστιγα εκ σχοινιων, εδιωξε παντας εκ του ιερου και τα προβατα και τους βοας, και τα νομισματα των αργυραμοιβων εχυσε και τας τραπεζας ανετρεψε, 16 και προς τους πωλουντας τας περιστερας είπε. Σηκωσατε ταυτα έντευθεν, μη καμνετέ τον οικον του Πατρος μου οικον εμποριου. 17 Τοτε ενεθυμηθησαν οι μαθηται αυτου οτι ειναι γεγραμμενον, Ο ζηλος του οικου σου με κατεφαγεν. 18 Απεκριθησαν λοιπον οι Ιουδαιοι και ειπον προς αυτον. Τι σημειον δεικνυεις εις ημας, διοτι καμνεις ταυτα; 19 Απεκριθη ο Ιησους και ειπε προς αυτους. Χαλασατε τον ναον τουτον, και δια τριων ημερων θελω εγειρει αυτον. 20 Και οι Ιουδαιοι ειπον. Εις τεσσαρακοντα και εξ ετη ωκοδομηθη ο ναος ουτος, και συ θελεις εγειρει αυτον εις τρεις ημερας; 21 Εκεινος ομως ελεγε περι του ναου του σωματος αυτου. 22 Οτε λοιπον ηγερθη εκ νεκρων, ενεθυμηθησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγε προς αυτους, και επιστευσαν εις την γραφην και εις τον λογον, τον οποιον ειπεν ο Ιησους.

23 Και ενω ητο εν Ιεροσολυμοις κατα την εορτην του πασχα, πολλοι επιστευσαν εις το ονομα αυτου, βλεποντες αυτου τα θαυματα, τα οποια εκαμνεν. 24 Αυτος δε ο Ιησους δεν ενεπιστευετο εις αυτους, διοτι εγνωρίζε παντας, 25 και διοτι δεν ειχε χρειαν δια να μαρτυρηση τις περι του ανθρωπου επειδη αυτος εγνωρίζε τι ητο εντος του ανθρωπου.

3

1 Ητο δε ανθρωπος τις εκ των Φαρισαιων, Νικοδημος ονομαζομενος, αρχων των Ιουδαιων. 2 Ουτος ηλθε προς τον Ιησουν δια νυκτος και ειπε προς αυτον Ραββι, εξευρομεν οτι απο Θεου ηλθες διδασκαλος διοτι ουδεις δυναται να καμνη τα σημεια ταυτα, τα οποια συ καμνεις, εαν δεν ηναι ο Θεος μετ' αυτου. 3 Απεκριθη ο Ιησους και ειπε προς αυτον Αληθως, αληθως σοι λεγω, εαν τις δεν γεννηθη ανωθεν, δεν δυναται

να ιδη την βασιλειαν του Θεου. 4 Λεγει προς αυτον ο Νικοδημος· Πως δυναται ανθρωπος να γεννηθη γερων ων; μηποτε δυναται να εισελθη δευτεραν φοραν εις την κοιλιαν της μητρος αυτου και να γεννηθη; 5 Απεκριθη ο Ιησους. Αληθως, αληθως σοι λεγω, εαν τις δεν γεννηθη εξ υδατος και Πνευματος, δεν δυναται να εισελθη εις την βασιλειαν του Θεου. 6 Το γεγεννημενον εκ της σαρκος ειναι σαρξ και το γεγεννημενον εκ του Πνευματος ειναι πνευμα. 7 Μη θαυμασης οτι σοι ειπον, Πρεπει να γεννηθητε ανωθεν. 8 Ο ανεμος οπου θελει πνεει, και την φωνην αυτου ακουεις, αλλα δεν εξευρεις ποθεν ερχεται και που υπαγει ουτως ειναι πας, οστις εγεννηθη εκ του Πνευματος. 9 Απεκριθη ο Νικοδημος και ειπε προς αυτον. Πως δυνανται να γεινωσι ταυτα; 10 Απεκριθη ο Ιησους και ειπε προς αυτον. Συ εισαι ο διδασκαλος του Ισραηλ και ταυτα δεν εξευρεις; 11 Αληθως, αληθως σοι λεγω οτι εκεινο το οποιον εξευρομεν λαλουμεν και εκεινο το οποιον ειδομεν μαρτυρουμεν, και την μαρτυριαν ημων δεν δεχεσθε. 12 Εαν τα επιγεια σας ειπον και δεν πιστευητε, πως, εαν σας ειπω τα επουρανια, θελετε πιστευσει; 13 Και ουδεις ανεβη εις τον ουρανον ειμη ο καταβας εκ του ουρανου, ο Υιος του ανθρωπου, ο ων εν τω ουρανω. 14 Και καθως ο Μωυσης υψωσε τον οφιν εν τη ερημω, ουτω πρεπει να υψωθη ο Υιος του ανθρωπου, 15 δια να μη απολεσθη πας ο πιστευων εις αυτον, αλλα να εχη ζωην αιωνιον. 16 Διοτι τοσον ηγαπησεν ο Θεος τον κοσμον, ωστε εδωκε τον Υιον αυτου τον μονογενη, δια να μη απολεσθη πας ο πιστευων εις αυτον, αλλα να εχη ζωην αιωνιον. 17 Επειδη δεν απεστειλεν ο Θεος τον Υιον αυτου εις τον κοσμον δια να κρινη τον κοσμον, αλλα δια να σωθη ο κοσμος δι' αυτου. 18 Οστις πιστευει εις αυτον δεν κρινεται, οστις ομως δεν πιστευει ειναι ηδη κεκριμενος, διοτι δεν επιστευσεν εις το ονομα του μονογενους Υιου του Θεου. 19 Και αυτη ειναι η κρισις, οτι το φως ηλθεν εις τον κοσμον, και οι ανθρωποι ηγαπησαν το σκοτος μαλλον παρα το φως. διοτι ησαν πονηρα τα εργα αυτων. 20 Επειδη πας, οστις πραττει φαυλα, μισει το φως και δεν ερχεται εις το φως, δια να μη ελεγχθωσι τα εργα αυτου. 21 οστις ομως πραττει την αληθειαν, ερχεται εις το φως, δια να φανερωθωσι τα εργα αυτου οτι επραχθησαν κατα Θεον.

22 Μετα ταυτα ηλθεν ο Ιησους και οι μαθηται αυτου εις την γην της Ιουδαιας, και εκει διετριβε μετ' αυτων και εβαπτίζεν. 23 Ητο δε και ο Ιωαννης βαπτίζων εν Αινων πλησιον του Σαλειμ, διοτι ησαν εκει υδατα πολλα, και ηρχοντο και εβαπτίζοντο· 24 Επειδη ο Ιωαννης δεν ητο ετι βεβλημενος εις την φυλακην. 25 Εγεινε λοιπον συζητησις περι καθαρισμου παρα των μαθητων του Ιωαννου με Ιουδαιους τινας. 26 Και ηλθον προς τον Ιωαννην και ειπον προς αυτον· Ραββι, εκεινος οστις ητο μετα σου περαν του Ιορδανου, εις τον οποιον συ εμαρτυρησας, ιδου, ουτος βαπτίζει και παντες ερχονται προς αυτον. 27 Απεκριθη ο Ιωαννης και ειπε· Δεν δυναται ο ανθρωπος να λαμβανη ουδεν, εαν δεν ηναι δεδομενον εις αυτον εκ του ουρανου. 28 Σεις αυτοι εισθε μαρτυρες μου οτι ειπον· Δεν ειμαι εγω ο Χριστος, αλλ' οτι ειμαι απεσταλμενος εμπροσθεν εκεινου. 29 Οστις εχει την νυμφην ειναι νυμφιος· ο δε φιλος του νυμφιου, ο ισταμενος και ακουων αυτον, χαιρει καθ' υπερβολην δια την φωνην του νυμφιου. Αυτη λοιπον η χαρα η ιδικη μου επληρωθη. 30 Εκεινος πρεπει να αυξανη, εγω δε να ελαττονωμαι. 31 Ο ερχομενος ανωθεν ειναι υπερανω παντων. Ο ων εκ της γης εκ της γης ειναι και εκ της

γης λαλει· ο ερχομενος εκ του ουρανου ειναι υπερανω παντων, 32 και εκεινο το οποιον ειδε και ηκουσε, τουτο μαρτυρει, και ουδεις δεχεται την μαρτυριαν αυτου. 33 Οστις δεχθη την μαρτυριαν αυτου επεσφραγισεν οτι ο Θεος ειναι αληθης. 34 Διοτι εκεινος, τον οποιον απεστειλεν ο Θεος, τους λογους του Θεου λαλει· επειδη ο Θεος δεν διδει εις αυτον το Πνευμα με μετρον. 35 Ο Πατηρ αγαπα τον Υιον και παντα εδωκεν εις την χειρα αυτου. 36 Οστις πιστευει εις τον Υιον εχει ζωην αιωνιον· οστις ομως απειθει εις τον Υιον δεν θελει ιδει ζωην, αλλ' η οργη του Θεου μενει επανω αυτου.

- 1 Καθως λοιπον εμαθεν ο Κυριος οτι ηκουσαν οι Φαρισαιοι οτι ο Ιησους πλειοτερους μαθητας καμνει και βαπτιζει παρα ο Ιωαννης- 2 αν και ο Ιησους αυτος δεν εβαπτιζεν, αλλ' οι μαθηται αυτου- 3 αφηκε την Ιουδαιαν και απηλθε παλιν εις την Γαλιλαιαν.
- 4 Επρεπε δε να περαση δια της Σαμαρειας. 5 Ερχεται λοιπον εις πολιν της Σαμαρειας λεγομενην Σιχαρ, πλησιον του αγρου, τον οποιον εδωκεν ο Ιακωβ εις τον Ιωσηφ τον υιον αυτου. 6 Ητο δε εκει πηγη του Ιακωβ. Ο Ιησους λοιπον κεκοπιακως εκ της οδοιποριας εκαθητο ουτως εις την πηγην. Ωρα ητο περιπου εκτη. 7 Ερχεται γυνη τις εκ της Σαμαρειας, δια να αντληση υδωρ. Λεγει προς αυτην ο Ιησους. Δος μοι να πιω. 8 Διοτι οι μαθηται αυτου ειχον υπαγει εις την πολιν, δια να αγορασωσι τροφας. 9 Λεγει λοιπον προς αυτον η γυνη η Σαμαρειτις. Πως συ, Ιουδαιος ων, ζητεις να πιης παρ' εμου, ητις ειμαι γυνη Σαμαρειτις; Διοτι δεν συγκοινωνουσιν οι Ιουδαιοι με τους Σαμαρειτας. 10 Απεκριθη ο Ιησους και ειπε προς αυτην. Εαν ηξευρες την δωρεαν του Θεου, και τις ειναι ο λεγων σοι, Δος μοι να πιω, συ ηθελες ζητησει παρ' αυτου, και ηθελε σοι δωσει υδωρ ζων. 11 Λεγει προς αυτον η γυνη. Κυριε, ουτε αντλημα εχεις, και το φρεαρ ειναι βαθυ· ποθεν λοιπον εχεις το υδωρ το ζων; 12 μηπως συ εισαι μεγαλητερος του πατρος ημων Ιακωβ, οστις εδωκεν εις ημας το φρεαρ, και αυτος επιεν εξ αυτου και οι υιοι αυτου και τα θρεμματα αυτου; 13 Απεκριθη ο Ιησους και ειπε προς αυτην. Πας οστις πινει εκ του υδατος τουτου θελει διψησει παλιν. 14 οστις ομως πιη εκ του υδατος, το οποιον εγω θελω δωσει εις αυτον, δεν θελει διψησει εις τον αιωνα, αλλα το υδωρ, το οποιον θελω δωσει εις αυτον, θελει γεινει εν αυτω πηγη υδατος αναβλυζοντος εις ζωην αιωνιον. 15 Λεγει προς αυτον η γυνη. Κυριε, δος μοι τουτο το υδωρ, δια να μη διψω μηδε να ερχωμαι εδω να αντλω. 16 Λεγει προς αυτην ο Ιησους· Υπαγε, καλεσον τον ανδρα σου και ελθε εδω. 17 Απεκριθη η γυνη και ειπε. Δεν εχω ανδρα. Λεγει προς αυτην ο Ιησους. Καλως ειπας οτι δεν εχω ανδρα. 18 διοτι πεντε ανδρας ελαβες, και εκεινος, τον οποιον εχεις τωρα, δεν ειναι ανηρ σου· τουτο αληθες ειπας. 19 Λεγει προς αυτον η γυνη: Κυριε, βλεπω οτι συ εισαι προφητης. 20 Οι πατερες ημων εις τουτο το ορος προσεκυνησαν, και σεις λεγετε οτι εν τοις Ιεροσολυμοις ειναι ο τοπος οπου πρεπει να προσκυνωμεν. 21 Λεγει προς αυτην ο Ιησους. Γυναι, πιστευσον μοι οτι ερχεται ωρα, οτε ουτε εις το ορος τουτο ουτε εις τα Ιεροσολυμα θελετε προσκυνησει τον Πατερα. 22 Σεις προσκυνειτε εκεινο το οποιον δεν εξευρετε, ημεις προσκυνουμεν εκείνο το οποίον εξευρομέν, διότι η σωτηρία είναι εκ των

Ιουδαίων. 23 Πλην ερχεταί ωρα, και ηδη είναι, ότε οι αληθίνοι προσκυνήται θελουσι προσκυνήσει τον Πατέρα εν πνευματί και αληθεία. δίοτι ο Πατήρ τοιουτούς ζητεί τους προσκυνουντάς αυτόν. 24 Ο Θεός είναι Πνευμά, και οι προσκυνούντες αυτόν εν πνευματί και αληθεία πρέπει να προσκυνωσί. 25 Λεγεί προς αυτόν η γυνή. Εξευρώ ότι ερχεται ο Μεσσίας, ο λεγομένος Χρίστος. όταν ελθή εκείνος, θελεί αναγγείλει είς ήμας παντά. 26 Λεγεί προς αυτήν ο Ιησούς. Εγώ είμαι, ο λάλων σοί.

- 27 Και επανω εις τουτο ηλθον οι μαθηται αυτου και εθαυμασαν οτι ελαλει μετα γυναικος ουδεις ομως ειπε, Τι ζητεις; η Τι λαλεις μετ' αυτης; 28 Αφηκε λοιπον η γυνη την υδριαν αυτης και υπηγεν εις την πολιν και λεγει προς τους ανθρωπους. 29 Ελθετε να ιδητε ανθρωπον, οστις μοι ειπε παντα οσα επραξα· μηπως ουτος ειναι ο Χριστος; 30 Εξηλθον λοιπον εκ της πολεως και ηρχοντο προς αυτον. 31 Εν δε τω μεταξυ οι μαθηται παρεκαλουν αυτον λεγοντες. Ραββι, φαγε. 32 Ο δε ειπε προς αυτους. Εγω εχω φαγητον να φαγω, το οποιον σεις δεν εξευρετε. 33 Ελεγον λοιπον οι μαθηται προς αλληλους. Μηπως τις εφερε προς αυτον να φαγη; 34 Λεγει προς αυτους ο Ιησους. Το εμον φαγητον ειναι να πραττω το θελημα του πεμψαντος με και να τελειωσω το εργον αυτου. 35 Δεν λεγετε σεις οτι τεσσαρες μηνες ειναι ετι και ο θερισμος ερχεται; Ιδου, σας λεγω, υψωσατε τους οφθαλμους σας και ιδετε τα χωραφια, οτι ειναι ηδη λευκα προς θερισμον. 36 Και ο θεριζων λαμβανει μισθον και συναγει καρπον εις ζωην αιωνιον, δια να χαιρη ομου και ο σπειρων και ο θεριζων. 37 Διοτι κατα τουτο αληθευει ο λογος, οτι αλλος ειναι ο σπειρων και αλλος ο θεριζων. 38 Εγω σας απεστειλα να θεριζητε εκεινο, εις το οποιον σεις δεν εκοπιασατε: αλλοι εκοπιασαν, και σεις εισηλθετε εις τον κοπον αυτων. 39 Εξ εκεινης δε της πολεως πολλοι των Σαμαρειτων επιστευσαν εις αυτον δια τον λογον της γυναικος, μαρτυρουσης οτι μοι ειπε παντα οσα επραξα. 40 Καθως λοιπον ηλθον προς αυτον οι Σαμαρειται, παρεκαλουν αυτον να μεινη παρ' αυτοις· και εμείνεν εκεί δυο ημέρας. 41 Και πολύ πλειότεροι επίστευσαν δια τον λογόν αυτού, 42 και προς την γυναικα ελέγον, οτι δεν πιστευομέν πλέον δια τον λογον σου. επείδη ημείς ηκουσαμεν, και γνωρίζομεν οτι ουτος είναι αλήθως ο Σωτήρ του κοσμού, ο Χρίστος.
- 43 Μετα δε τας δυο ημερας εξηλθεν εκείθεν και υπηγεν είς την Γαλιλαίαν. 44 Δίοτι αυτος ο Ιησους εμαρτυρησεν ότι προφητης εν τη πατρίδι αυτού δεν έχει τίμην. 45 Οτε λοίπον ηλθεν είς την Γαλιλαίαν, εδέχθησαν αυτόν οι Γαλιλαίοι, ιδοντές παντά όσα εκαμέν εν Ιεροσολυμοίς κατά την εορτην. δίοτι και αυτοί ηλθον είς την εόρτην. 46 Ηλθε λοίπον ο Ιησους πάλιν είς την Κανά της Γαλιλαίας, όπου έκαμε το υδώρ οίνον. Και ητό τις βασιλικός ανθρώπος, του οποίου ο υίος ησθένει εν Καπερναούμ. 47 ουτός ακουσας ότι ο Ιησους ηλθέν εκ της Ιουδαίας είς την Γαλιλαίαν, υπηγέ προς αυτόν και παρέκαλει αυτόν να κατάβη και να ιατρέυση τον υίον αυτού. δίοτι έμελλε να απόθανη. 48 Είπε λοίπον ο Ιησούς προς αυτόν. Εαν δεν ίδητε σημεία και τέρατα, δεν θέλετε πιστευσεί. 49 Λεγεί προς αυτόν ο βασιλικός. Κυρίε, κατάβα πριν απόθανη το παίδιον μου. 50 Λεγεί προς αυτόν ο Ιησούς. Υπαγέ, ο υίος σου ζη. Και επίστευσεν ο ανθρώπος είς τον λογόν, τον οποίον είπε προς αυτόν ο Ιησούς, και ανέχωρει. 51 Ενώ δε ουτός ηδη κατέβαινέν, απηντήσαν αυτόν οι δουλοί αυτού και απηγγείλαν λεγόντες ότι ο υίος σου ζη. 52

Ηρωτησε λοιπον αυτους την ωραν, καθ' ην εγεινε καλητερα. Και ειπον προς αυτον οτι Χθες την εβδομην ωραν αφηκεν αυτον ο πυρετος. 53 Ενοησε λοιπον ο πατηρ οτι εγεινε τουτο κατ' εκεινην την ωραν, καθ' ην ο Ιησους ειπε προς αυτον οτι Ο υιος σου ζη· και επιστευσεν αυτος και ολη η οικια αυτου. 54 Τουτο παλιν δευτερον θαυμα εκαμεν ο Ιησους, αφου ηλθεν εκ της Ιουδαιας εις την Γαλιλαιαν.

5

1 Μετα ταυτα ητο εορτην των Ιουδαιων, και ανεβη ο Ιησους εις Ιεροσολυμα. 2 Ειναι δε εν τοις Ιεροσολυμοις πλησιον της προβατικης πυλης κολυμβηθρα, η επονομαζομενη Εβραιστι Βηθεσδα, εχουσα πεντε στοας. 3 Εν ταυταις κατεκειτο πληθος πολυ των ασθενουντων, τυφλων, χωλων, ξηρων, οιτινες περιεμενον την κινησιν του υδατος. 4 Διοτι αγγελος κατεβαίνε κατα καιρον εις την κολυμβηθραν και εταραττε το υδωρ. οστις λοιπον εισηρχετο πρωτος μετα την ταραχην του υδατος, εγινετο υγιης απο οποιανδηποτε νοσον επασχεν. 5 Ητο δε εκει ανθρωπος τις τριακοντα οκτω ετη πασχων ασθενειαν. 6 Τουτον ιδων ο Ιησους κατακειμενον, και εξευρων οτι πολυν ηδη καιρον πασχει, λεγει προς αυτον. Θελεις να γεινης υγιης; 7 Απεκριθη προς αυτον ο ασθενων. Κυριε, ανθρωπον δεν εχω, δια να με βαλη εις την κολυμβηθραν, οταν ταραχθη το υδωρ· ενω δε ερχομαι εγω, αλλος προ εμου καταβαινει. 8 Λεγει προς αυτον ο Ιησους· Εγερθητι, σηκωσον τον κραββατον σου και περιπατει. 9 Και ευθυς εγεινεν ο ανθρωπος υγιης και εσηκωσε τον κραββατον αυτου, και περιεπατει. Ητο δε σαββατον εκεινην την ημεραν. 10 Ελεγον λοιπον οι Ιουδαιοι προς τον τεθεραπευμενον. Σαββατον ειναι. Δεν σοι ειναι συγκεχωρημενον να σηκωσης τον κραββατον. 11 Απεκριθη προς αυτους. Ο ιατρευσας με, εκεινος μοι ειπε. Σηκωσον τον κραββατον σου, και περιπατει. 12 Ηρωτησαν λοιπον αυτον. Τις ειναι ο ανθρωπος, οστις σοι ειπε, Σηκωσον τον κραββατον σου και περιπατει; 13 Ο δε ιατρευθεις δεν ηξευρε τις ειναι· διοτι ο Ιησους υπεξηλθεν, επειδη ητο οχλος πολυς εν τω τοπω. 14 Μετα ταυτα ευρισκει αυτον ο Ιησους εν τω ιερω και ειπε προς αυτον. Ιδου, εγεινες υγιης: μηκετι αμαρτανε, δια να μη σοι γεινη τι χειροτερον. 15 Υπηγε λοιπον ο ανθρωπος και ανηγγειλε προς τους Ιουδαιους οτι ο Ιησους ειναι ο ιατρευσας αυτον. 16 Και δια τουτο κατετρεχον τον Ιησουν οι Ιουδαιοι και εζητουν να θανατωσωσιν αυτον, διοτι εκαμνε ταυτα εν σαββατω.

17 Ο δε Ιησους απεκριθη προς αυτους· Ο Πατηρ μου εργαζεται εως τωρα, και εγω εργαζομαι. 18 Δια τουτο λοιπον μαλλον εζητουν οι Ιουδαιοι να θανατωσωσιν αυτον, διοτι ουχι μονον παρεβαινε το σαββατον, αλλα και Πατερα εαυτου ελεγε τον Θεον, ισον με τον Θεον καμνων εαυτον. 19 Απεκριθη λοιπον ο Ιησους και ειπε προς αυτους· Αληθως, αληθως σας λεγω, δεν δυναται ο Υιος να πραττη ουδεν αφ' εαυτου, εαν δεν βλεπη τον Πατερα πραττοντα τουτο· επειδη οσα εκεινος πραττει, ταυτα και ο Υιος πραττει ομοιως. 20 Διοτι ο Πατηρ αγαπα τον Υιον και δεικνυει εις αυτον παντα οσα αυτος πραττει, και μεγαλητερα τουτων εργα θελει δειξει εις αυτον, δια να θαυμαζητε σεις. 21 Επειδη καθως ο Πατηρ εγειρει τους νεκρους και ζωοποιει, ουτω και ο Υιος ουστινας θελει ζωοποιει. 22 Επειδη ουδε κρινει ο Πατηρ ουδενα, αλλ' εις τον Υιον

εδωκε πασαν την κρισιν, 23 δια να τιμωσι παντες τον Υιον καθως τιμωσι τον Πατερα. Ο μη τιμων τον Υιον δεν τιμα τον Πατερα τον πεμψαντα αυτον. 24 Αληθως, αληθως σας λεγω οτι ο ακουων τον λογον μου και πιστευων εις τον πεμψαντα με εχει ζωην αιωνιον, και εις κρισιν δεν ερχεται, αλλα μετεβη εκ του θανατου εις την ζωην. 25 Αληθως, αληθως σας λεγω οτι ερχεται ωρα, και ηδη ειναι, οτε οι νεκροι θελουσιν ακουσει την φωνην του Υιου του Θεου, και οι ακουσαντες θελουσι ζησει. 26 Διοτι καθως ο Πατηρ εχει ζωην εν εαυτω, ουτως εδωκε και εις τον Υιον να εχη ζωην εν εαυτω· 27 και εξουσιαν εδωκεν εις αυτον να καμνη και κρισιν, διοτι ειναι Υιος ανθρωπου. 28 Μη θαυμαζετε τουτο· διοτι ερχεται ωρα, καθ' ην παντες οι εν τοις μνημειοις θελουσιν ακουσει την φωνην αυτου, 29 και θελουσιν εξελθει οι πραξαντες τα αγαθα εις αναστασιν ζωης, οι δε πραξαντες τα φαυλα εις αναστασιν κρισεως. 30 Δεν δυναμαι εγω να καμνω απ' εμαυτου ουδεν. Καθως ακουω κρινω, και η κρισις η εμη δικαια ειναι· διοτι δεν ζητω το θελημα το εμον, αλλα το θελημα του πεμψαντος με Πατρος.

31 Εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου, η μαρτυρια μου δεν ειναι αληθης. 32 Αλλος ειναι ο μαρτυρων περι εμου, και εξευρω οτι ειναι αληθης η μαρτυρια, την οποιαν μαρτυρει περι εμου. 33 Σεις απεστειλατε προς τον Ιωαννην, και εμαρτυρησεν εις την αληθειαν. 34 εγω δε παρα ανθρωπου δεν λαμβανω την μαρτυριαν, αλλα λεγω ταυτα δια να σωθητε σεις. 35 Εκείνος ητο ο λυχνός ο καιομένος και φεγγών, και σείς ηθελησατέ να αγαλλιασθητέ προς ωραν εις το φως αυτου. 36 Αλλ' εγω εχω την μαρτυριαν μεγαλητεραν της του Ιωαννου· διοτι τα εργα, τα οποια μοι εδωκεν ο Πατηρ δια να τελειωσω αυτα, αυτα τα εργα, τα οποια εγω πραττω, μαρτυρουσι περι εμου οτι ο Πατηρ με απεστειλε: 37 και ο πεμψας με Πατηρ, αυτος εμαρτυρησε περι εμου. Ουτε φωνην αυτου ηκουσατε πωποτε ουτε οψιν αυτου ειδετε. 38 Και τον λογον αυτου δεν εχετε μενοντα εν εαυτοις, διοτι σεις δεν πιστευετε εις τουτον, τον οποιον εκεινος απεστειλεν. 39 Ερευνατε τας γραφας, διοτι σεις νομίζετε οτι εν αυταίς έχετε ζωην αιωνίον. και εκείναι είναι αι μαρτυρούσαι περί εμου 40 πλην δεν θελετε να ελθητε προς εμε, δια να εχητε ζωην. 41 Δοξαν παρα ανθρωπων δεν λαμβανω: 42 αλλα σας εγνωρισα οτι την αγαπην του Θεου δεν εχετε εν εαυτοις: 43 εγω ηλθον εν τω ονοματι του Πατρος μου, και δεν με δεχεσθε: εαν αλλος ελθη εν τω ονοματι εαυτου, εκεινον θελετε δεχθη. 44 Πως δυνασθε σεις να πιστευσητε, οιτινες λαμβανετε δοξαν ο εις παρα του αλλου, και δεν ζητειτε την δοξαν την παρα του μονου Θεου; 45 Μη νομίζετε οτι εγω θελω σας κατηγορησει προς τον Πατερα· υπαρχει ο κατηγορος σας ο Μωυσης, εις τον οποιον σεις ηλπισατε. 46 Διοτι εαν επιστευετε εις τον Μωυσην, ηθελετε πιστευσει εις εμε· επειδη περι εμου εκεινος εγραψεν. 47 Εαν δε εις τα γεγραμμενα εκείνου δεν πιστευήτε, πως θελετε πιστευσεί εις τους ιδικούς μου λογους;

6

1 Μετα ταυτα ανεχωρησεν ο Ιησους περαν της θαλασσης της Γαλιλαιας της Τιβεριαδος 2 και ηκολουθει αυτον οχλος πολυς, διοτι εβλεπον τα θαυματα αυτου, τα οποια εκαμνεν επι των ασθενουντων. 3 Ανεβη δε εις το ορος ο Ιησους και εκει εκαθητο μετα

των μαθητων αυτου. 4 Επλησιαζε δε το πασχα, η εορτη των Ιουδαιων. 5 Υψωσας λοιπον ο Ιησους τους οφθαλμους και ιδων οτι πολυς οχλος ερχεται προς αυτον, λεγει προς τον Φιλιππον. Ποθεν θελομεν αγορασει αρτους, δια να φαγωσιν ουτοι; 6 Ελεγε δε τουτο δοκιμαζων αυτον· διοτι αυτος ηξευρε τι εμελλε να καμη. 7 Απεκριθη προς αυτον ο Φιλιππος. Διακοσιών δηναριών αρτοί δεν αρκουσίν είς αυτούς, δια να λαβή ολίγον τι εκαστος αυτων. 8 Λεγει προς αυτον εις εκ των μαθητων αυτου, Ανδρεας ο αδελφος Σιμωνος Πετρου. 9 Εδω είναι εν παιδαρίον, το οποίον έχει πέντε αρτούς κριθίνους και δυο οψαρια· αλλα ταυτα τι ειναι εις τοσουτους; 10 Ειπε δε ο Ιησους· Καμετε τους ανθρωπους να καθησωσιν ητο δε χορτος πολυς εν τω τοπω. Εκαθησαν λοιπον οι ανδρες τον αριθμον εως πεντακισχιλιοι. 11 Και ελαβεν ο Ιησους τους αρτους και ευχαριστησας διεμοιρασεν εις τους μαθητας, οι δε μαθηται εις τους καθημενους. ομοιως και εκ των οψαριων οσον ηθελον. 12 Αφου δε εχορτασθησαν, λεγει προς τους μαθητας αυτους. Συναξατε τα περισσευσαντα κλασματα, δια να μη χαθη τιποτε. 13 Εσυναξαν λοιπον και εγεμισαν δωδεκα κοφινους κλασματων εκ των πεντε αρτων των κριθινων, τα οποια επερισσευσαν εις τους φαγοντας. 14 Οι ανθρωποι λοιπον, ιδοντες το θαυμα, το οποιον εκαμεν ο Ιησους, ελεγον οτι Ουτος ειναι αληθως ο προφητης ο μελλων να ελθη εις τον κοσμον.

15 Ο Ιησους λοιπον γνωρισας οτι μελλουσι να ελθωσι και να αρπασωσιν αυτον, δια να καμωσιν αυτον βασιλεα, ανεχωρησε παλιν εις το ορος αυτος μονος. 16 Καθως δε εγεινεν εσπερα, κατεβησαν οι μαθηται αυτου εις την θαλασσαν, 17 και εμβαντες εις το πλοιον, ηρχοντο περαν της θαλασσης εις Καπερναουμ. Και ειχεν ηδη γεινει σκοτος και ο Ιησους δεν ειχεν ελθει προς αυτους, 18 και η θαλασσα υψονετο, επειδη επνεε δυνατος ανεμος. 19 Αφου λοιπον εκωπηλατησαν ως εικοσιπεντε η τριακοντα σταδια βλεπουσι τον Ιησουν περιπατουντα επι της θαλασσης και πλησιαζοντα εις το πλοιον, και εφοβηθησαν. 20 Εκεινος δε λεγει προς αυτους. Έγω ειμαι μη φοβεισθε. 21 Ηθελον λοιπον να λαβωσιν αυτον εις το πλοιον, και παρευθυς το πλοιον εφθασεν εις την γην, εις την οποιαν υπηγαινον.

22 Τη επαυριον ο οχλος ο ισταμένος πέραν της θαλασσης ότε είδεν ότι πλοιαρίον αλλο δεν ητο έκει είμη εν, έκεινο είς το οποίον είσηλθον οι μαθηταί αυτού, και ότι ο Ιησους δεν είσηλθε μετά των μαθητών αυτού είς το πλοιαρίον, αλλά μονοί οι μαθηταί αυτού ανέχωρησαν. 23 ηλθον δε αλλά πλοιαρία έκ της Τίβεριαδος πλησίον του τόπου, όπου εφαγόν τον άρτον, αφού ο Κυρίος ευχαριστήσεν. 24 ότε λοίπον είδεν ο όχλος ότι ο Ιησούς δεν είναι έκει, ουδε οι μαθηταί αυτού, είσηλθον και αυτοί είς τα πλοία και ηλθον είς Καπέρναουμ ζητούντες τον Ιησούν. 25 Και ευροντές αυτόν πέραν της θαλασσης, είπον προς αυτού? Ράββι, πότε ηλθές εδω; 26 Απέκριθη προς αυτούς ο Ιησούς και είπεν. Αλήθως, αλήθως σας λέγω, με ζητείτε, ούχι διότι είδετε θαυματά, αλλά διότι εφαγέτε έκ των αρτών και έχορτασθητέ. 27 Εργάζεσθε μη διά την τροφήν την φθειρομένην, αλλά δια την τροφήν την μενούσαν είς ζωήν αιωνίον, την οποίαν ο Υίος του ανθρώπου θελεί σας δωσεί. διότι τουτόν εσφραγίσεν ο Πάτηρ ο Θεός.

28 Ειπον λοιπον προς αυτον. Τι να καμωμεν, δια να εργαζωμεθα τα εργα του Θεου; 29 Απεκριθη ο Ιησους και ειπε προς αυτους. Τουτο ειναι το εργον του Θεου, να πιστευσητε εις τουτον, τον οποιον εκεινος απεστειλε. 30 Τοτε ειπον προς αυτον. Τι σημειον λοιπον καμνεις συ, δια να ιδωμεν και πιστευσωμεν εις σε; τι εργαζεσαι; 31 οι πατερες ημων εφαγον το μαννα εν τη ερημω, καθως ειναι γεγραμμενον. Αρτον εκ του ουρανου εδωκεν εις αυτους να φαγωσιν. 32 Ειπε λοιπον προς αυτους ο Ιησους. Αληθως, αληθως σας λεγω, δεν εδωκεν εις εσας τον αρτον εκ του ουρανου ο Μωυσης, αλλ' ο Πατηρ μου σας διδει τον αρτον εκ του ουρανου τον αληθινον. 33 Διοτι ο αρτος του Θεου ειναι ο καταβαινων εκ του ουρανου και διδων ζωην εις τον κοσμον. 34 Ειπον λοιπον προς αυτον. Κυριε, παντοτε δος εις ημας τον αρτον τουτον. 35 Και ειπε προς αυτους ο Ιησους. Εγω ειμαι ο αρτος της ζωης οστις ερχεται προς εμε, δεν θελει πεινασει, και οστις πιστευει εις εμε, δεν θελει διψησει πωποτε. 36 Πλην σας ειπον οτι και με ειδετε και δεν πιστευετε. 37 Παν ο, τι μοι διδει ο Πατηρ, προς εμε θελει ελθει, και τον ερχομενον προς εμε δεν θελω εκβαλει εξω. 38 διοτι κατεβην εκ του ουρανου, ουχι δια να καμω το θελημα το εμον, αλλα το θελημα του πεμψαντος με. 39 Τουτο δε ειναι το θελημα του πεμψαντος με Πατρος, παν ο, τι μοι εδωκε να μη απολεσω ουδεν εξ αυτου, αλλα να αναστησω αυτο εν τη εσχατη ημερα. 40 Και τουτο ειναι το θελημα του πεμψαντος με, πας οστις βλεπει τον Υιον και πιστευει εις αυτον να εχη ζωην αιωνιον, και εγω θελω αναστησει αυτον εν τη εσχατη ημερα. 41 Εγογγυζον λοιπον οι Ιουδαιοι περι αυτου οτι ειπεν, Εγω ειμαι ο αρτος ο καταβας εκ του ουρανου, 42 και ελεγον δεν ειναι ουτος Ιησους ο υιος του Ιωσηφ, του οποιου ημεις γνωριζομεν τον πατερα και την μητερα; πως λοιπον λεγει ουτος οτι εκ του ουρανου κατεβην; 43 Απεκριθη λοιπον ο Ιησους και ειπε προς αυτους. Μη γογγυζετε μεταξυ σας. 44 Ουδεις δυναται να ελθη προς εμε, εαν δεν ελκυση αυτον ο Πατηρ ο πεμψας με, και εγω θελω αναστησει αυτον εν τη εσχατη ημερα. 45 Ειναι γεγραμμενον εν τοις προφηταις. Και παντες θελουσιν εισθαι διδακτοι του Θεου. Πας λοιπον, οστις ακουση παρα του Πατρος και μαθη, ερχεται προς εμε: 46 ουχι οτι ειδε τις τον Πατερα, ειμη εκεινος οστις ειναι παρα του Θεου, ουτος ειδε τον Πατερα. 47 Αληθως αληθως, σας λεγω, Ο πιστευων εις εμε εχει ζωην αιωνιον. 48 Εγω ειμαι ο αρτος της ζωης. 49 Οι πατερες σας εφαγον το μαννα εν τη ερημω και απεθανον. 50 ουτος ειναι ο αρτος ο καταβαινων εκ του ουρανου, δια να φαγη τις εξ αυτου και να μη αποθανη. 51 Εγω ειμαι ο αρτος ο ζων, ο καταβας εκ του ουρανου. Εαν τις φαγη εκ τουτου του αρτου, θελει ζησει εις τον αιωνα. Και ο αρτος δε τον οποιον εγω θελω δωσει, ειναι η σαρξ μου την οποιαν εγω θελω δωσει υπερ της ζωης του κοσμου. 52 Εμαχοντο λοιπον προς αλληλους Ιουδαιοι, λεγοντες. Πως δυναται ουτος να δωση εις ημας να φαγωμεν την σαρκα αυτου; 53 Ειπε λοιπον εις αυτους ο Ιησους. Αληθως, αληθως σας λεγω, Εαν δεν φαγητε την σαρκα του υιου του ανθρωπου και πιητε το αιμα αυτου, δεν εχετε ζωην εν εαυτοις. 54 Οστις τρωγει την σαρκα μου και πινει το αιμα μου, εχει ζωην αιωνιον, και εγω θελω αναστησει αυτον εν τη εσχατη ημερα. 55 Διοτι η σαρξ μου αληθως ειναι τροφη, και το αιμα μου αληθως ειναι ποσις. 56 Οστις τρωγεί την σαρκά μου και πίνει το αίμα μου εν έμοι μένει, και έγω εν αυτω. 57 Καθως με απεστείλεν ο ζων Πατηρ και έγω ζω δια τον Πατερα, ουτω και οστις με τρωγει θελει ζησει και εκεινος δι' εμε. 58 Ουτος ειναι ο αρτος ο καταβας εκ του

ουρανου, ουχι καθως οι πατερες σας εφαγον το μαννα και απεθανον· οστις τρωγει τουτον τον αρτον θελει ζησει εις τον αιωνα. 59 Ταυτα ειπεν εν τη συναγωγη, διδασκων εν Καπερναουμ.

60 Πολλοι λοιπον εκ των μαθητων αυτου ακουσαντες, ειπον. Σκληρος ειναι ουτος ο λογος τις δυναται να ακουη αυτον; 61 Νοησας δε ο Ιησους εν εαυτω οτι γογγυζουσι περι τουτου οι μαθηται αυτου, ειπε προς αυτους. Τουτο σας σκανδαλιζει; 62 εαν λοιπον θεωρητε τον Υιον του ανθρωπου αναβαινοντα οπου ητο το προτερον; 63 το πνευμα ειναι εκείνο το οποίον ζωοποίει, η σαρξ δεν ωφελεί ουδεν· οι λογοί, τους οποίους εγω λαλω προς εσας, πνευμα ειναι και ζωη ειναι. 64 Πλην ειναι τινες απο σας, οιτινες δεν πιστευουσι. Διοτι ηξευρεν εξ αρχης ο Ιησους, τινες ειναι οι μη πιστευοντες και τις ειναι ο μελλων να παραδωση αυτον. 65 Και ελεγε. Δια τουτο σας ειπον οτι ουδεις δυναται να ελθη προς εμε, εαν δεν ειναι δεδομενον εις αυτον εκ του Πατρος μου. 66 Εκτοτε πολλοι των μαθητων αυτου εστραφησαν εις τα οπισω και δεν περιεπατουν πλεον μετ' αυτου. 67 Ειπε λοιπον ο Ιησους προς τους δωδεκα. Μηπως και σεις θελετε να υπαγητε; 68 Απεκριθη λοιπον προς αυτον ο Σιμων Πετρος. Κυριε, προς τινα θελομεν υπαγει; λογους ζωης αιωνίου έχεις. 69 και ημείς επιστευσαμέν και έγνωρισαμέν ότι συ είσαι ο Χριστος ο Υιος του Θεου του ζωντος. 70 Απεκριθη προς αυτους ο Ιησους. Δεν εξελεξα εγω εσας τους δωδεκα και εις απο σας ειναι διαβολος; 71 Ελεγε δε τον Ιουδαν του Σιμωνος τον Ισκαριωτην· διοτι ουτος, εις ων εκ των δωδεκα, εμελλε να παραδωση αυτον.

7

1 Και περιεπατεί ο Ιησούς μετά ταυτά εν τη Γαλιλαία. διότι δεν ηθέλε να περιπατή εν τη Ιουδαια, επειδη οι Ιουδαιοι εζητουν να θανατωσωσιν αυτον. 2 Επλησιαζε δε η εορτη των Ιουδαιων, η σκηνοπηγια. 3 Ειπον λοιπον προς αυτον οι αδελφοι αυτου. Μεταβηθι εντευθεν και υπαγε εις την Ιουδαιαν, δια να ιδωσι και οι μαθηται σου τα εργα σου, τα οποια καμνεις. 4 διοτι ουδεις πραττει τι κρυφιως και ζητει αυτος να ηναι φανερος. Εαν πραττης ταυτα, φανερωσον σεαυτον εις τον κοσμον. 5 Διοτι ουδε οι αδελφοι αυτου επιστευον εις αυτον. 6 Λεγει λοιπον προς αυτους ο Ιησους. Ο καιρος ο ιδικος μου δεν ηλθεν ετι, ο δε καιρος ο ιδικος σας ειναι παντοτε ετοιμος. 7 Δεν δυναται ο κοσμος να μιση εσας. επε όπως πίσει' διότι ελώ παυτήδω μεδί απτοπ ότι τα εύλα απτοπ είλαι πονηρα. 8 Σεις αναβητε εις την εορτην ταυτην εγω δεν αναβαινω ετι εις την εορτην ταυτην, διοτι ο καιρος μου δεν επληρωθη ετι. 9 Και αφου ειπε ταυτα προς αυτους, εμεινεν εν τη Γαλιλαια. 10 Αφου δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτου, τοτε και αυτος ανεβη εις την εορτην, ουχι φανερως αλλα κρυφιως πως. 11 Οι Ιουδαιοι λοιπον εζητουν αυτον εν τη εορτη και ελεγον. Που ειναι εκεινος; 12 Και ητο πολυς γογγυσμος περι αυτου μεταξυ των οχλων. Αλλοι μεν ελεγον οτι ειναι καλος· αλλοι δε ελεγον, Ουχι, αλλα πλανα τον οχλον. 13 Ουδεις ομως ελαλει παρρησια περι αυτου δια τον φοβον των Ιουδαιων.

14 Και ενω η εορτη ητο ηδη περι τα μεσα, ανεβη ο Ιησους εις το ιερον και εδιδασκε. 15 Και εθαυμαζον οι Ιουδαιοι, λεγοντες. Πως ουτος εξευρει γραμματα, ενω δεν εμαθεν; 16 Απεκριθη προς αυτους ο Ιησους και ειπεν. Η ιδική μου διδαχή δεν είναι εμου, αλλά του πεμψαντος με. 17 Εαν τις θελη να καμη το θελημα αυτου, θελει γνωρισει περι της διδαχης, αν ηναι εκ του Θεου η αν εγω λαλω απ' εμαυτου. 18 Οστις λαλει αφ' εαυτου, ζητει την δοξαν την ιδικην αυτου, οστις ομως ζητει την δοξαν του πεμψαντος αυτον, ουτος ειναι αληθης, και αδικια εν αυτω δεν υπαρχει. 19 Ο Μωυσης δεν σας εδωκε τον νομον; και ουδεις απο σας εκπληροι τον νομον. Δια τι ζητειτε να μη θανατωσητε; 20 Απεκριθη ο οχλος και ειπε· Δαιμονιον εχεις· τις ζητει να σε θανατωση; 21 Απεκριθη ο Ιησους και ειπε προς αυτους. Εν εργον εκαμον, και παντες θαυμαζετε. 22 Δια τουτο ο Μωυσης σας εδωκε την περιτομην, ουχι οτι ειναι εκ του Μωυσεως, αλλ' εκ των πατερων, και εν σαββατω περιτεμνετε ανθρωπον. 23 Εαν λαμβανη ανθρωπος περιτομην εν σαββατω, δια να μη λυθη ο νομος του Μωυσεως, οργιζεσθε κατ' εμου διοτι εκαμον ολοκληρον ανθρωπον υγιη εν σαββατω; 24 Μη κρινετε κατ' οψιν, αλλα την δικαιαν κρισιν κρινατε. 25 Ελεγον λοιπον τινες εκ των Ιεροσολυμιτων. Δεν ειναι ουτος, τον οποιον ζητουσι να θανατωσωσι; 26 Και ιδου, παρρησια λαλει, και δεν λεγουσι προς αυτον ουδεν. Μηπως τωοντι εγνωρισαν οι αρχοντες οτι ουτος ειναι αληθως ο Χριστος; 27 Αλλα τουτον εξευρομεν ποθεν ειναι· ο δε Χριστος οταν ερχεται, ουδεις γινωσκει ποθεν ειναι. 28 Εφωναξε λοιπον ο Ιησους, διδασκων εν τω ιερω, και ειπε· Και εμε εξευρετε και ποθεν ειμαι εξευρετε: και απ' εμαυτου δεν ηλθον, αλλ' ειναι αληθινος ο πεμψας με, τον οποιον σεις δεν εξευρετε: 29 εγω ομως εξευρω αυτον, διοτι παρ' αυτου ειμαι και εκεινος με απεστειλεν. 30 Εζητουν λοιπον να πιασωσιν αυτον, και ουδεις επεβαλεν επ' αυτον την χειρα, διοτι δεν ειχεν ελθει ετι η ωρα αυτου. 31 Πολλοι δε εκ του οχλου επιστευσαν εις αυτον και ελεγον οτι ο Χριστος οταν ελθη, μηπως θελει καμει θαυματα πλειοτερα τουτων, τα οποια ουτος εκαμεν; 32 Ηκουσαν οι Φαρισαιοι τον οχλον οτι εγογγυζε ταυτα περι αυτου, και απεστειλαν οι Φαρισαιοι και οι αρχιερεις υπηρετας δια να πιασωσιν αυτον. 33 Ειπε λοιπον προς αυτους ο Ιησους. Ετι ολιγον καιρον ειμαι μεθ' υμων, και υπαγω προς τον πεμψαντα με. 34 Θελετε με ζητησει και δεν θελετε με ευρει και οπου ειμαι εγω, σεις δεν δυνασθε να ελθητε. 35 Ειπον λοιπον οι Ιουδαιοι προς αλληλους. Που μελλει ουτος να υπαγη, ωστε ημεις δεν θελομεν ευρει αυτον; Μηπως μελλει να υπαγη εις τους διεσπαρμενους μεταξυ των Ελληνων και να διδασκη τους Ελληνας; 36 Τις ειναι ουτος ο λογος τον οποιον ειπε, Θελετε με ζητησει και δεν θελετε με ευρει, και ειπον ειμαι εγω, σεις δεν δυνασθε να ελθητε;

37 Κατα δε την τελευταιαν ημεραν την μεγαλην της εορτης ιστατο ο Ιησους και εκραξε λεγων: Εαν τις διψα, ας ερχηται προς εμε και ας πινη. 38 Οστις πιστευει εις εμε, καθως ειπεν η γραφη, ποταμοι υδατος ζωντος θελουσι ρευσει εκ της κοιλιας αυτου. 39 Τουτο δε ειπε περι του Πνευματος, το οποιον εμελλον να λαμβανωσιν οι πιστευοντες εις αυτον: διοτι δεν ητο ετι δεδομενον Πνευμα Αγιον, επειδη ο Ιησους ετι δεν εδοξασθη. 40 Πολλοι λοιπον εκ του οχλου ακουσαντες τον λογον, ελεγον: Ουτος ειναι αληθως ο προφητης. 41 Αλλοι ελεγον: Ουτος ειναι ο Χριστος. Αλλοι δε ελεγον: Μη γαρ εκ της Γαλιλαιας ερχεται ο Χριστος; 42 Δεν ειπεν η γραφη οτι εκ του σπερματος του Δαβιδ και

απο της κωμης Βηθλεεμ, οπου ητο ο Δαβιδ, ερχεται ο Χριστος; 43 Σχισμα λοιπον εγεινε μεταξυ του οχλου δι' αυτον. 44 Τινες δε εξ αυτων ηθελον να πιασωσιν αυτον, αλλ' ουδεις επεβαλεν επ' αυτον τας χειρας.

45 Ηλθον λοιπον οι υπηρεται προς τους αρχιερεις και Φαρισαιους, και εκεινοι ειπον προς αυτους. Δια τι δεν εφερετε αυτον; 46 Απεκριθησαν οι υπηρεται. Ουδεποτε ελαλησεν ανθρωπος ουτω, καθως ουτος ο ανθρωπος. 47 Απεκριθησαν λοιπον προς αυτους οι Φαρισαιοι. Μηπως και σεις επλανηθητε; 48 Μηπως τις εκ των αρχοντων επιστευσεν εις αυτον η εκ των Φαρισαιων; 49 Αλλ' ο οχλος ουτος, οστις δεν γνωριζει τον νομον, ειναι επικαταρατοι. 50 Λεγει ο Νικοδημος προς αυτους, ο ελθων προς αυτον δια νυκτος, εις ων εξ αυτων. 51 Μηπως ο νομος ημων κρινει τον ανθρωπον, εαν δεν ακουση παρ' αυτου προτερον και μαθη τι πραττει; 52 Απεκριθησαν και ειπον προς αυτον. Μηπως και συ εκ της Γαλιλαιας εισαι; ερευνησον και ιδε οτι προφητης εκ της Γαλιλαιας δεν ηγερθη. 53 Και υπηγεν εκαστος εις τον οικον αυτου.

- 1 Ο δε Ιησους υπηγεν εις το ορος των Ελαιων. 2 Και την αυγην ηλθε παλιν εις το ιερον, και πας ο λαος ηρχετο προς αυτον· και καθησας εδιδασκεν αυτους. 3 Φερουσι δε προς αυτον οι γραμματεις και οι Φαρισαιοι γυναικα συλληφθεισαν επι μοιχεια, και στησαντες αυτην εν τω μεσω, 4 λεγουσι προς αυτον· Διδασκαλε, αυτη η γυνη συνεληφθη επ' αυτοφωρω μοιχευομενη. 5 Εν δε τω νομω ο Μωυσης προσεταξεν ημας να λιθοβολωνται αι τοιαυται· συ λοιπον τι λεγεις; 6 Ελεγον δε τουτο δοκιμαζοντες αυτον, δια να εχωσι ινα κατηγορωσιν αυτον. Ο δε Ιησους κυψας κατω, εγραφε δια του δακτυλου εις την γην. 7 Και επειδη επεμενον ερωτωντες αυτον, ανακυψας ειπε προς αυτους· Οστις απο σας ειναι αναμαρτητος, πρωτος ας ριψη τον λιθον επ' αυτην. 8 Και παλιν κυψας κατω εγραφεν εις την γην. 9 Εκεινοι δε ακουσαντες, εξηρχοντο εις εκαστος, αρχισαντες απο των πρεσβυτερων εως των εσχατων· και εμεινε μονος ο Ιησους και η γυνη ισταμενη εν τω μεσω. 10 Ανακυψας δε ο Ιησους, ειπε προς αυτην· Γυναι, που ειναι εκεινοι οι κατηγοροι σου; δεν σε κατεδικασεν ουδεις; 11 Και εκεινη ειπεν· Ουδεις, Κυριε. Και ο Ιησους ειπε προς αυτην· Ουδε εγω σε καταδικαζω· υπαγε, και εις το εξης μη αμαρτανε.
- 12 Παλιν λοιπον ο Ιησους ελαλησε προς αυτους λεγων. Εγω είμαι το φως του κοσμου οστις ακολουθεί εμε δεν θελεί περιπατήσει είς το σκότος, αλλά θελεί έχει το φως της ζωης. 13 Είπον λοίπον προς αυτόν οι Φαρισαίοι. Συ περί σεαυτού μαρτυρείς η μαρτυρία σου δεν είναι αλήθης. 14 Απέκριθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς. Και αν εγώ μαρτυρώ περί εμαυτού, η μαρτυρία μου είναι αλήθης, διότι εξευρώ ποθέν ηλθον και που υπάγω. σείς όμως δεν εξευρέτε ποθέν ερχομαί και που υπάγω. 15 Σείς κατά την σάρκα κρίνετε εγώ δεν κρίνω ουδένα. 16 Αλλά και εάν εγώ κρίνω, η κρίσις η εμη είναι αλήθης, διότι μονός δεν είμαι, αλλ' εγώ και ο Πάτηρ ο πεμψάς με. 17 Και εν τω νόμω δε υμών είναι γεγραμμένον ότι δύο ανθρώπων η μαρτυρία είναι αλήθινη. 18 Εγώ

ειμαι ο μαρτυρων περι εμαυτου, και ο πεμψας με Πατηρ μαρτυρει περι εμου. 19 Ελεγον λοιπον προς αυτον. Που ειναι ο Πατηρ σου; Απεκριθη ο Ιησους. Ουτε εμε εξευρετε ουτε τον Πατερα μου εαν ηξευρετε εμε, ηθελετε εξευρει και τον Πατερα μου. 20 Τουτους τους λογους ελαλησεν ο Ιησους εν τω θησαυροφυλακιω, διδασκων εν τω ιερω, και ουδεις επιασεν αυτον, διοτι δεν ειχεν ελθει ετι η ωρα αυτου.

- 21 Ειπε λοιπον παλιν προς αυτους ο Ιησους. Εγω υπαγω και θελετε με ζητησει, και θελετε αποθανει εν τη αμαρτια υμων· οπου εγω υπαγω, σεις δεν δυνασθε να ελθητε. 22 Ελεγον λοιπον οι Ιουδαιοι· Μηπως θελει θανατωσει εαυτον, και δια τουτο λεγει, Οπου εγω υπαγω, σεις δεν δυνασθε να ελθητε; 23 Και ειπε προς αυτους· Σεις εισθε εκ των κατω, εγω ειμαι εκ των ανω· σεις εισθε εκ του κοσμου τουτου, εγω δεν ειμαι εκ του κοσμου τουτου. 24 Σας ειπον λοιπον οτι θελετε αποθανει εν ταις αμαρτιαις υμων· διοτι εαν δεν πιστευσητε οτι εγω ειμαι, θελετε αποθανει εν ταις αμαρτιαις υμων. 25 Ελεγον λοιπον προς αυτον· Συ τις εισαι; και ειπε προς αυτους ο Ιησους· Ο, τι σας λεγω απ' αρχης. 26 Πολλα εχω να λεγω και να κρινω περι υμων· αλλ' ο πεμψας με ειναι αληθης, και εγω οσα ηκουσα παρ' αυτου, ταυτα λεγω εις τον κοσμον. 27 δεν ενοησαν οτι ελεγε προς αυτους περι του Πατρος. 28 Ειπε λοιπον προς αυτους ο Ιησους· Οταν υψωσητε τον Υιον του ανθρωπου, τοτε θελετε γνωρισει οτι εγω ειμαι, και απ' εμαυτου δεν καμνω ουδεν, αλλα καθως με εδιδαξεν ο Πατηρ μου, ταυτα λαλω. 29 Και ο πεμψας με ειναι μετ' εμου· δεν με αφηκεν ο Πατηρ μονον, διοτι εγω καμνω παντοτε τα αρεστα εις αυτον. 30 Ενω ελαλει ταυτα, πολλοι επιστευσαν εις αυτον.
- 31 Ελεγε λοιπον ο Ιησους προς τους Ιουδαιους τους πιστευσαντας εις αυτον. Εαν σεις μεινητε εν τω λογω τω εμω, εισθε αληθως μαθηται μου, 32 και θελετε γνωρισει την αληθειαν, και η αληθεια θελει σας ελευθερωσει. 33 Απεκριθησαν προς αυτον. Σπερμα του Αβρααμ ειμεθα, και δεν εγειναμεν δουλοι εις ουδενα πωποτε: πως συ λεγεις οτι θελετε γεινει ελευθεροι; 34 Απεκριθη προς αυτους ο Ιησους. Αληθως, αληθως σας λεγω οτι πας οστις πραττει την αμαρτιαν δουλος ειναι της αμαρτιας. 35 Ο δε δουλος δεν μενει παντοτε εν τη οικια: ο υιος μενει παντοτε. 36 Εαν λοιπον ο Υιος σας ελευθερωση, οντως ελευθεροι θελετε εισθαι. 37 Εξευρω οτι εισθε σπερμα του Αβρααμ: αλλα ζητειτε να με θανατωσητε, διοτι ο λογος ο εμος δεν χωρει εις εσας.
- 38 Εγω λαλω ο, τι ειδον πλησιον του Πατρος μου· και σεις ομοιως καμνετε ο, τι ειδετε πλησιον του πατρος σας. 39 Απεκριθησαν και ειπον προς αυτον· Ο πατηρ ημων ειναι ο Αβρααμ. Λεγει προς αυτους ο Ιησους· Εαν ησθε τεκνα του Αβρααμ, τα εργα του Αβρααμ ηθελετε καμνει. 40 Τωρα δε ζητειτε να με θανατωσητε, ανθρωπον οστις σας ελαλησα την αληθειαν, την οποιαν ηκουσα παρα του Θεου· τουτο ο Αβρααμ δεν εκαμε. 41 Σεις καμνετε τα εργα του πατρος σας. Ειπον λοιπον προς αυτον· ημεις δεν εγεννηθημεν εκ πορνειας· ενα Πατερα εχομεν, τον Θεον. 42 Ειπε λοιπον προς αυτους ο Ιησους· Εαν ο Θεος ητο Πατηρ σας, ηθελετε αγαπα εμε· διοτι εγω εκ του Θεου εξηλθον και ερχομαι· επειδη δεν ηλθον απ' εμαυτου, αλλ' εκεινος με απεστειλε. 43 Δια τι δεν γνωριζετε την λαλιαν μου; διοτι δεν δυνασθε να ακουητε τον λογον μου. 44 Σεις εισθε

εκ πατρος του διαβολου και τας επιθυμιας του πατρος σας θελετε να πραττητε. Εκεινος ητο απ' αρχης ανθρωποκτονος και δεν μενει εν τη αληθεια, διοτι αληθεια δεν υπαρχει εν αυτω· οταν λαλη το ψευδος, εκ των ιδιων λαλει, διοτι ειναι ψευστης και ο πατηρ αυτου του ψευδους. 45 Εγω δε διοτι λεγω την αληθειαν, δεν με πιστευετε.

- 46 Τις απο σας με ελεγχει περι αμαρτιας; εαν δε αληθειαν λεγω, δια τι σεις δεν με πιστευετε; 47 Οστις ειναι εκ του Θεου, τους λογους του Θεου ακουει· δια τουτο σεις δεν ακουετε, διοτι εκ του Θεου δεν εισθε. 48 Απεκριθησαν λοιπον οι Ιουδαιοι και ειπον προς αυτον· Δεν λεγομεν ημεις καλως οτι Σαμαρειτης εισαι συ και δαιμονιον εχεις; 49 Απεκριθη ο Ιησους· Εγω δαιμονιον δεν εχω, αλλα τιμω τον Πατερα μου, και σεις με ατιμαζετε. 50 Και εγω δεν ζητω την δοξαν μου· υπαρχει ο ζητων και κρινων.
- 51 Αληθως, αληθως σας λεγω· Εαν τις φυλαξη τον λογον μου, θανατον δεν θελει ιδει εις τον αιωνα. 52 Ειπον λοιπον προς αυτον οι Ιουδαιοι· Τωρα κατελαβομεν οτι δαιμονιον εχεις. Ο Αβρααμ απεθανε και οι προφηται, και συ λεγεις· Εαν τις φυλαξη τον λογον μου, δεν θελει γευθη θανατον εις τον αιωνα. 53 Μηπως συ εισαι μεγαλητερος του πατρος ημων Αβρααμ, οστις απεθανε; και οι προφηται απεθανον· συ τινα καμνεις σεαυτον; 54 Απεκριθη ο Ιησους· Εαν εγω δοξαζω εμαυτον, η δοξα μου ειναι ουδεν· ο Πατηρ μου ειναι οστις με δοξαζει, τον οποιον σεις λεγετε οτι ειναι Θεος σας. 55 Και δεν εγνωρισατε αυτον εγω ομως γνωριζω αυτον· και εαν ειπω οτι δεν γνωριζω αυτον, θελω εισθαι ομοιος σας ψευστης· αλλα γνωριζω αυτον και τον λογον αυτου φυλαττω. 56 Ο Αβρααμ ο πατηρ σας ειχεν αγαλλιασιν να ιδη την ημεραν την εμην και ειδε και εχαρη. 57 Ειπον λοιπον οι Ιουδαιοι προς αυτον· Πεντηκοντα ετη δεν εχεις ετι, και ειδες τον Αβρααμ; 58 Ειπε προς αυτους ο Ιησους· Αληθως, αληθως σας λεγω· Πριν γεινη ο Αβρααμ, εγω ειμαι. 59 Εσηκωσαν λοιπον λιθους δια να ριψωσι κατ' αυτου· πλην ο Ιησους εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου περασας δια μεσον αυτων, και ουτως ανεχωρησε.

- 1 Και ενω ανεχωρει, ειδεν ανθρωπον τυφλον εκ γενετης. 2 Και ηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου, λεγοντες· Ραββι, τις ημαρτεν, ουτος η οι γονεις αυτου, ωστε να γεννηθη τυφλος; 3 Απεκριθη ο Ιησους· Ουτε ουτος ημαρτεν ουτε οι γονεις αυτου, αλλα δια να φανερωθωσι τα εργα του Θεου εν αυτω. 4 Εγω πρεπει να εργαζωμαι τα εργα του πεμψαντος με, εωσου ειναι ημερα· ερχεται νυξ οτε ουδεις δυναται να εργαζηται. 5 Ενοσω ειμαι εν τω κοσμω, ειμαι φως του κοσμου. 6 Αφου ειπε ταυτα, επτυσε χαμαι και εκαμε πηλον εκ του πτυσματος και επεχρισε τον πηλον επι τους οφθαλμους του τυφλου 7 και ειπε προς αυτον· Υπαγε, νιφθητι εις την κολυμβηθραν του Σιλωαμ, το οποιον ερμηνευεται απεσταλμενος. Υπηγε λοιπον και ενιφθη, και ηλθε βλεπων.
- 8 Οι δε γειτονες και οσοι εβλεπον αυτον προτερον οτι ητο τυφλος ελεγον δεν ειναι ουτος, οστις εκαθητο και εζητει; 9 Αλλοι ελεγον οτι ουτος ειναι· αλλοι δε οτι ομοιος

αυτου ειναι. Εκεινος ελεγεν οτι εγω ειμαι. 10 Ελεγον λοιπον προς αυτον· Πως ηνοιχθησαν οι οφθαλμοι σου; 11 Απεκριθη εκεινος και ειπεν· Ανθρωπος λεγομενος Ιησους εκαμε πηλον και επεχρισε τους οφθαλμους μου και μοι ειπεν· Υπαγε εις την κολυμβηθραν του Σιλωαμ και νιφθητι· αφου δε υπηγα και ενιφθην, ανεβλεψα. 12 Ειπον λοιπον προς αυτον· Που ειναι εκεινος; Λεγει· Δεν εξευρω.

13 Φερουσιν αυτον τον ποτε τυφλον προς τους Φαρισαιους. 14 Ητο δε σαββατον, οτε εκαμε τον πηλον ο Ιησους και ηνοιξε τους οφθαλμους αυτου. 15 Παλιν λοιπον ηρωτων αυτον και οι Φαρισαιοι πως ανεβλεψε. Και εκεινος ειπε προς αυτους. Πηλον εβαλεν επι τους οφθαλμους μου, και ενιφθην, και βλεπω. 16 Ελεγον λοιπον τινες εκ των Φαρισαιων. Ουτος ο ανθρωπος δεν ειναι παρα του Θεου, διοτι δεν φυλαττει το σαββατον. Αλλοι ελεγον· Πως δυναται ανθρωπος αμαρτωλος να καμνη τοιαυτα θαυματα; Και ητο σχισμα μεταξυ αυτων. 17 Λεγουσι παλιν προς τον τυφλον. Συ τι λεγεις περι αυτου, επειδη ηνοιξε τους οφθαλμους σου; Και εκεινος ειπεν οτι προφητης ειναι. 18 Δεν επιστευσαν λοιπον οι Ιουδαιοι περι αυτου οτι ητο τυφλος και ανεβλεψεν, εως οτου εφωναξαν τους γονεις αυτου του αναβλεψαντος 19 και ηρωτησαν αυτους, λεγοντες. Οπος είναι ο πίος σας, τον οποίον σεις λέγετε ότι έλεννηθη τήφλος; πώς λοιπον βλεπει τωρα; 20 Απεκριθησαν προς αυτους οι γονεις αυτου και ειπον Εξευρομεν οτι ουτος ειναι ο υιος ημων και οτι εγεννηθη τυφλος. 21 Πως δε βλεπει τωρα δεν εξευρομεν, η τις ηνοιξε τους οφθαλμους αυτου ημεις δεν εξευρομεν αυτος ηλικιαν εχει, αυτον ερωτησατε, αυτος περι εαυτου θελει λαλησει. 22 Ταυτα ειπον οι γονεις αυτου, διοτι εφοβουντο τους Ιουδαιους· επειδη ηδη ειχον συμφωνησει οι Ιουδαιοι, εαν τις ομολογηση αυτον Χριστον, να γεινη αποσυναγωγος. 23 Δια τουτο οι γονεις αυτου ειπον οτι ηλικιαν εχει, αυτον ερωτησατε. 24 Εφωναξαν λοιπον εκ δευτερου τον ανθρωπον, οστις ητο τυφλος, και ειπον προς αυτον. Δοξασον τον Θεον. ημεις εξευρομεν οτι ο ανθρωπος ουτος ειναι αμαρτωλος. 25 Απεκριθη λοιπον εκεινος και ειπεν Αν ηναι αμαρτωλος δεν εξευρω εν εξευρω, οτι ημην τυφλος και τωρα βλεπω. 26 Ειπον δε προς αυτον παλιν: τι σοι εκαμε; πως ηνοιξε τους οφθαλμους σου; 27 Απεκριθη προς αυτους: Σας ειπον ηδη, και δεν ηκουσατε: δια τι παλιν θελετε να ακουητε; μηπως και σεις θελετε να γεινητε μαθηται αυτου; 28 Ελοιδορησαν λοιπον αυτον και ειπον. Συ εισαι μαθητης εκεινου ημεις δε του Μωυσεως ειμεθα μαθηται. 29 ημεις εξευρομεν οτι προς τον Μωυσην ελαλησεν ο Θεος. τουτον ομως δεν εξευρομεν ποθεν ειναι. 30 Απεκριθη ο ανθρωπος και ειπε προς αυτους. Εν τουτω μαλιστα ειναι το θαυμαστον, οτι σεις δεν εξευρετε ποθεν ειναι, και ηνοιξε μου τους οφθαλμους. 31 Εξευρομεν δε οτι αμαρτωλους ο Θεος δεν ακουεί, αλλ' εαν τις ηναί βεοσεβης και καμνή το θελημα αυτου, τουτον ακουει. 32 Εκ του αιωνος δεν ηκουσθη οτι ηνοιξε τις οφθαλμους γεγεννημενου τυφλου. 33 Εαν ουτος δεν ητο παρα Θεου, δεν ηδυνατο να καμη ουδεν. 34 Απεκριθησαν και ειπον προς αυτον. Συ εγεννηθης ολος εν αμαρτιαις, και συ διδασκεις ημας; και εξεβαλον αυτον εξω.

35 Ηκουσεν ο Ιησους οτι εξεβαλον αυτον εξω, και ευρων αυτον ειπε προς αυτον[.] Συ πιστευεις εις τον Υιον του Θεου; 36 Απεκριθη εκεινος και ειπε[.] Τις ειναι, Κυριε, δια να

πιστευσω εις αυτον; 37 Και ο Ιησους ειπε προς αυτον· Και ειδες αυτον και ο λαλων μετα σου εκεινος ειναι. 38 Ο δε ειπε· Πιστευω, Κυριε· και προσεκυνησεν αυτον.

39 Και ειπεν ο Ιησους. Εγω δια κρισιν ηλθον εις τον κοσμον τουτον, δια να βλεπωσιν οι μη βλεποντες και να γεινωσι τυφλοι οι βλεποντες. 40 Και ηκουσαν ταυτα οσοι εκ των Φαρισαιων ησαν μετ' αυτου, και ειπον προς αυτον. Μηπως και ημεις ειμεθα τυφλοι; 41 Ειπε προς αυτους ο Ιησους. Εαν ησθε τυφλοι, δεν ηθελετε εχει αμαρτιαν. τωρα ομως λεγετε οτι βλεπομεν. η αμαρτια σας λοιπον μενει.

- 1 Αληθως, αληθως σας λεγω, οστις δεν εισερχεται δια της θυρας εις την αυλην των προβατων, αλλα αναβαινει αλλαχοθεν, εκεινος ειναι κλεπτης και ληστης: 2 οστις ομως εισερχεται δια της θυρας, ειναι ποιμην των προβατων. 3 Εις τουτον ο θυρωρος ανοιγει, και τα προβατα την φωνην αυτου ακουουσι, και τα εαυτου προβατα κραζει κατ' ονομα και εξαγει αυτα. 4 Και σταν εκβαλη τα εαυτου προβατα, υπαγει εμπροσθεν αυτων, και τα προβατα ακολουθουσιν αυτον, διοτι γνωριζουσι την φωνην αυτου. 5 Ξενον ομως δεν θελουσιν ακολουθησει, αλλα θελουσι φυγει απ' αυτου, διοτι δεν γνωριζουσι την φωνην των ξενων. 6 Ταυτην την παραβολην ειπε προς αυτους ο Ιησους εκεινοι ομως δεν ενοησαν τι ησαν ταυτα, τα οποία ελαλεί προς αυτούς. 7 Είπε λοίπον παλίν προς αυτους ο Ιησους. Αληθως, αληθως σας λεγω οτι εγω ειμαι η θυρα των προβατων. 8 Παντες οσοι ηλθον προ εμου κλεπται ειναι και λησται: αλλα δεν ηκουσαν αυτους τα προβατα. 9 Εγω ειμαι η θυρα δι' εμου εαν τις εισελθη, θελει σωθη και θελει εισελθει και εξελθει και θελει ευρει βοσκην. 10 Ο κλεπτης δεν ερχεται, ειμη δια να κλεψη και θυση και απολεση· εγω ηλθον δια να εχωσι ζωην και να εχωσιν αυτην εν αφθονια. 11 Εγω ειμαι ο ποιμην ο καλος. Ο ποιμην ο καλος την ψυχην αυτου βαλλει υπερ των προβατων: 12 ο δε μισθωτος και μη ων ποιμην, του οποιου δεν ειναι τα προβατα ιδικα του, θεωρει τον λυκον ερχομενον και αφινει τα προβατα και φευγει και ο λυκος αρπαζει αυτα και σκορπίζει τα προβατα. 13 Ο δε μισθωτος φευγεί, διοτί είναι μισθωτος και δεν μελει αυτον περι των προβατων. 14 Εγω ειμαι ο ποιμην ο καλος, και γνωριζω τα εμα και γνωριζομαι υπο των εμων, 15 καθως με γνωριζει ο Πατηρ και εγω γνωριζω τον Πατερα, και την ψυχην μου βαλλω υπερ των προβατων. 16 Και αλλα προβατα εχω, τα οποια δεν ειναι εκ της αυλης ταυτης· και εκεινα πρεπει να συναξω, και θελουσιν ακουσει την φωνην μου, και θελει γεινει μια ποιμνη, εις ποιμην. 17 Δια τουτο ο Πατηρ με αγαπα, διοτι εγω βαλλω την ψυχην μου, δια να λαβω αυτην παλιν. 18 Ουδεις αφαιρει αυτην απ' εμου, αλλ' εγω βαλλω αυτην απ' εμαυτου· εξουσιαν εχω να βαλω αυτην, και εξουσιαν εχω παλιν να λαβω αυτην ταυτην την εντολην ελαβον παρα του Πατρος μου.
- 19 Σχισμα λοιπον εγεινε παλιν μεταξυ των Ιουδαιων δια τους λογους τουτους. 20 Και ελεγον πολλοι εξ αυτων· Δαιμονιον εχει και ειναι μαινομενος· τι ακουετε αυτον; 21 Αλλοι ελεγον· Ουτοι οι λογοι δεν ειναι δαιμονιζομενου· μηπως δυναται δαιμονιον να ανοιγη

οφθαλμους τυφλων;

- 22 Εγειναν δε τα εγκαινια εν Ιεροσολυμοις, και ητο χειμων· 23 και ο Ιησους περιεπατει εν τω ιερω εν τη στοα του Σολομωντος. 24 Περιεκυκλωσαν λοιπον αυτον οι Ιουδαιοι και ελεγον προς αυτον: Εως ποτε κρατεις εν αμφιβολια την ψυχην ημων; εαν συ ησαι ο Χριστος, ειπε προς ημας παρρησια. 25 Απεκριθη προς αυτους ο Ιησους. Σας ειπον, και δεν πιστευετε. Τα εργα, τα οποια εγω καμνω εν τω ονοματι του Πατρος μου, ταυτα μαρτυρουσι περι εμου. 26 αλλα σεις δεν πιστευετε. διοτι δεν εισθε εκ των προβατων των εμων, καθως σας ειπον. 27 Τα προβατα τα εμα ακουουσι την φωνην μου, και εγω γνωριζω αυτα, και με ακολουθουσι. 28 Και εγω διδω εις αυτα ζωην αιωνιον, και δεν θελουσιν απολεσθη εις τον αιωνα, και ουδεις θελει αρπασει αυτα εκ της χειρος μου. 29 Ο Πατηρ μου, οστις μοι εδωκεν αυτα, ειναι μεγαλητερος παντων, και ουδεις δυναται να αρπαση εκ της χειρος του Πατρος μου. 30 Εγω και ο Πατηρ εν ειμεθα. 31 Επιασαν λοιπον παλιν οι Ιουδαιοι λιθους, δια να λιθοβολησωσιν αυτον. 32 Απεκριθη προς αυτους ο Ιησους. Πολλα καλα εργα εδειξα εις εσας εκ του Πατρος μου. δια ποιον εργον εξ αυτων με λιθοβολειτε; 33 Απεκριθησαν προς αυτον οι Ιουδαιοι, λεγοντες. Περι καλου εργου δεν σε λιθοβολουμεν, αλλα περι βλασφημιας, και διοτι συ ανθρωπος ων καμνεις σεαυτον Θεον. 34 Απεκριθη προς αυτους ο Ιησους. Δεν ειναι γεγραμμενον εν τω νομω υμων, Εγω ειπα, θεοι εισθε; 35 Εαν εκείνους είπε θεούς, προς τους οποίους εγείνεν ο λογος του Θεου, και δεν δυναται να αναιρεθη η γραφη, 36 εκεινον, τον οποιον ο Πατηρ ηγιασε και απεστειλεν εις τον κοσμον, σεις λεγετε οτι βλασφημεις, διοτι ειπον, Υιος του Θεου ειμαι; 37 Εαν δεν καμνω τα εργα του Πατρος μου, μη πιστευετε εις εμε: 38 αλλ' εαν καμνω, αν και εις εμε δεν πιστευητε, πιστευσατε εις τα εργα, δια να γνωρισητε και πιστευσητε οτι ο Πατηρ ειναι εν εμοι και εγω εν αυτω.
- 39 Εζητουν λοιπον παλιν να πιασωσιν αυτον και εξεφυγεν εκ της χειρος αυτων. 40 Και υπηγε παλιν περαν του Ιορδανου, εις τον τοπον οπου εβαπτιζε κατ' αρχας ο Ιωαννης, και εμεινεν εκει. 41 Και πολλοι ηλθον προς αυτον και ελεγον οτι ο Ιωαννης μεν ουδεν θαυμα εκαμε, παντα ομως οσα ειπεν ο Ιωαννης περι τουτου, ησαν αληθινα. 42 Και εκει επιστευσαν πολλοι εις αυτον.

11

1 Ητο δε τις ασθενης Λαζαρος απο Βηθανιας, εκ της κωμης της Μαριας και Μαρθας της αδελφης αυτης. 2 Η δε Μαρια ητο η αλειψασα τον Κυριον με μυρον και σπογγισασα τους ποδας αυτου με τας τριχας αυτης, της οποιας ο αδελφος Λαζαρος ησθενει. 3 Απεστειλαν λοιπον αι αδελφαι προς αυτον, λεγουσαι· Κυριε, ιδου, εκεινος τον οποιον αγαπας, ασθενει. 4 Και ακουσας ο Ιησους ειπεν· Αυτη η ασθενεια δεν ειναι προς θανατον, αλλ' υπερ της δοξης του Θεου, δια να δοξασθη ο Υιος του Θεου δι' αυτης. 5 Ηγαπα δε ο Ιησους την Μαρθαν και την αδελφην αυτης και τον Λαζαρον. 6 Καθως λοιπον ηκουσεν οτι ασθενει, τοτε μεν εμεινε δυο ημερας εν τω τοπω οπου ητο· 7 επειτα μετα τουτο λεγει προς τους μαθητας· Ας υπαγωμεν εις την Ιουδαιαν παλιν. 8

Λεγουσι προς αυτον οι μαθηται· Ραββι, τωρα εζητουν να σε λιθοβολησωσιν οι Ιουδαιοι, και παλιν υπαγεις εκει; 9 Απεκριθη ο Ιησους· Δεν ειναι δωδεκα αι ωραι της ημερας; εαν τις περιπατη εν τη ημερα, δεν προσκοπτει, διοτι βλεπει το φως του κοσμου τουτου· 10 εαν τις ομως περιπατη εν τη νυκτι, προσκοπτει, διοτι το φως δεν ειναι εν αυτω. 11 Ταυτα ειπε, και μετα τουτο λεγει προς αυτους· Λαζαρος ο φιλος ημων εκοιμηθη· αλλα υπαγω δια να εξυπνησω αυτον. 12 Ειπον λοιπον οι μαθηται αυτου· Κυριε, αν εκοιμηθη, θελει σωθη. 13 Αλλ' ο Ιησους ειχεν ειπει περι του θανατου αυτου· εκεινοι ομως ενομισαν οτι λεγει περι της κοιμησεως του υπνου. 14 Τοτε λοιπον ειπε προς αυτους ο Ιησους παρρησια· Ο Λαζαρος απεθανε. 15 Και χαιρω δια σας, δια να πιστευσητε, διοτι δεν ημην εκει· αλλ' ας υπαγωμεν προς αυτον. 16 Ειπε δε ο Θωμας, ο λεγομενος Διδυμος προς τους συμμαθητας· Ας υπαγωμεν και ημεις, δια να αποθανωμεν μετ' αυτου.

17 Ελθων λοιπον ο Ιησους ευρεν αυτον τεσσαρας ημερας εχοντα ηδη εν τω μνημειω. 18 Ητο δε η Βηθανια πλησιον των Ιεροσολυμων, απεχουσα ως δεκαπεντε σταδια. 19 Και πολλοι εκ των Ιουδαιων ειχον ελθει προς την Μαρθαν και Μαριαν, δια να παρηγορησωσιν αυτας περι του αδελφου αυτων. 20 Η Μαρθα λοιπον, καθως ηκουσεν οτι ο Ιησους ερχεται, υπηντησεν αυτον η δε Μαρια εκαθητο εν τω οικω. 21 Ειπε λοιπον η Μαρθα προς τον Ιησουν. Κυριε, εαν ησο εδω, ο αδελφος μου δεν ηθελεν αποθανει. 22 Πλην και τωρα εξευρω οτι οσα ζητησης παρα του Θεου, θελει σοι δωσει ο Θεος. 23 Λεγει προς αυτην ο Ιησους. Ο αδελφος σου θελει αναστηθη. 24 Λεγει προς αυτον η Μαρθα. Εξευρω οτι θελει αναστηθη εν τη αναστασει εν τη εσχατη ημερα. 25 Ειπε προς αυτην ο Ιησους. Εγω ειμαι η αναστασις και η ζωη. ο πιστευων εις εμε, και αν αποθανη, θελει ζησει: 26 και πας οστις ζη και πιστευει εις εμε δεν θελει αποθανει εις τον αιωνα. Πιστευεις τουτο; 27 Λεγει προς αυτον Ναι, Κυριε, εγω επιστευσα οτι συ εισαι ο Χριστος, ο Υιος του Θεου, ο ερχομενος εις τον κοσμον. 28 Και αφου είπε ταυτα, υπηγε και εφωναξε Μαριαν την αδελφην αυτης κρυφιως και ειπεν. Ο Διδασκαλος ηλθε και σε κραζει. 29 Εκεινη, καθως ηκουσε, σηκονεται ταχεως και ερχεται προς αυτον. 30 Δεν ειχε δε ελθει ο Ιησους ετι εις την κωμην, αλλ' ητο εν τω τοπω, οπου υπηντησεν αυτον η Μαρθα. 31 Οι Ιουδαιοι λοιπον, οι οντες μετ' αυτης εν τη οικια και παρηγορουντες αυτην, ιδοντες την Μαριαν οτι εσηκωθη ταχεως και εξηλθεν, ηκολουθησαν αυτην, λεγοντες οτι υπαγει εις το μνημειον, δια να κλαυση εκει. 32 Η Μαρια λοιπον καθως ηλθεν οπου ητο ο Ιησους, ιδουσα αυτον επεσεν εις τους ποδας αυτου, λεγουσα προς αυτον. Κυριε, εαν ησο εδω, ο αδελφος μου δεν ηθελεν αποθανει.

33 Ο δε Ιησους, καθως ειδεν αυτην κλαιουσαν και τους ελθοντας μετ' αυτης Ιουδαιους κλαιοντας, εστεναξεν εν τη ψυχη αυτου και εταραχθη, 34 και ειπε· Που εβαλετε αυτον; Λεγουσι προς αυτον· Κυριε, ελθε και ιδε. 35 Εδακρυσεν ο Ιησους. 36 Ελεγον λοιπον οι Ιουδαιοι· Ιδε ποσον ηγαπα αυτον. 37 Τινες δε εξ αυτων ειπον· Δεν ηδυνατο ουτος, οστις ηνοιξε τους οφθαλμους του τυφλου, να καμη ωστε και ουτος να μη αποθανη; 38 Ο Ιησους λοιπον, παλιν στεναζων εν εαυτω, ερχεται εις το μνημειον· ητο δε σπηλαιον, και εκειτο λιθος επ' αυτου. 39 Λεγει ο Ιησους· Σηκωσατε τον λιθον. Λεγει προς αυτον η

αδελφη του αποθανοντος η Μαρθα. Κυριε, οζει ηδη· διοτι ειναι τεσσαρων ημερων. 40 Λεγει προς αυτην ο Ιησους. Δεν σοι ειπον οτι εαν πιστευσης, θελεις ιδει την δοξαν του Θεου; 41 Εσηκωσαν λοιπον τον λιθον, οπου εκειτο ο αποθανων. Ο δε Ιησους, υψωσας τους οφθαλμους ανω, ειπε· Πατερ, ευχαριστω σοι οτι μου ηκουσας. 42 Και εγω εγνωριζον οτι παντοτε μου ακουεις· αλλα δια τον οχλον τον περιεστωτα ειπον τουτο, δια να πιστευσωσιν οτι συ με απεστειλας. 43 Και ταυτα ειπων, μετα φωνης μεγαλης εκραυγασε· Λαζαρε, ελθε εξω. 44 Και εξηλθεν ο τεθνηκως, δεδεμενος τους ποδας και τας χειρας με τα σαβανα, και το προσωπον αυτου ητο περιδεδεμενον με σουδαριον. Λεγει προς αυτους ο Ιησους· Λυσατε αυτον και αφησατε να υπαγη.

45 Πολλοι λοιπον εκ των Ιουδαιων, οιτίνες είχον ελθεί είς την Μαρίαν και είδον οσα εκαμεν ο Ιησους, επιστευσαν εις αυτον. 46 Τινες δε εξ αυτων απηλθον προς τους Φαρισαιους και ειπον προς αυτους οσα εκαμεν ο Ιησους. 47 Συνεκροτησαν λοιπον συνεδριον οι αρχιερεις και οι Φαρισαιοι και ελεγον. Τι καμνομεν, διοτι ουτος ο ανθρωπος πολλα θαυματα καμνει. 48 Εαν αφησωμεν αυτον ουτω, παντες θελουσι πιστευσει εις αυτον, και θελουσιν ελθει οι Ρωμαιοι και αφανισει και τον τοπον ημων και το εθνος. 49 Εις δε τις εξ αυτων, ο Καιαφας, οστις ητο αρχιερευς του ενιαυτου εκεινου, ειπε προς αυτους. Σεις δεν εξευρετε τιποτε, 50 ουδε συλλογιζεσθε οτι μας συμφερει να αποθανη εις ανθρωπος υπερ του λαου και να μη απολεσθη ολον το εθνος. 51 Τουτο δε αφ' εαυτου δεν ειπεν, αλλ' αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου προεφητευσεν οτι εμελλεν ο Ιησους να αποθανη υπερ του εθνους, 52 και ουχι μονον υπερ του εθνους, αλλα και δια να συναξη εις εν τα τεκνα του Θεου τα διεσκορπισμενα. 53 Απ' εκεινης λοιπον της ημερας συνεβουλευθησαν, δια να θανατωσωσιν αυτον. 54 Οθεν ο Ιησους δεν περιεπατει πλεον παρρησια μεταξυ των Ιουδαιων, αλλ' ανεχωρησεν εκειθεν εις τον τοπον πλησιον της ερημου, εις πολιν λεγομενην Εφραιμ, και εκει διετριβε μετα των μαθητων αυτου. 55 Επλησιαζε δε το πασχα των Ιουδαιων, και πολλοι ανεβησαν εκ του τοπου εκεινου εις Ιεροσολυμα προ του πασχα, δια να καθαρισωσιν εαυτους. 56 Εζητουν λοιπον τον Ιησουν και ελεγον προς αλληλους ισταμενοι εν τω ιερω. Τι σας φαινεται οτι δεν θελει ελθει εις την εορτην; 57 Ειχον δε δωσει προσταγην και οι αρχιερεις και οι Φαρισαιοι, εαν τις μαθη που ειναι, να μηνυση, δια να πιασωσιν αυτον.

12

1 Ο Ιησους λοιπον προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις Βηθανιαν, οπου ητο ο Λαζαρος ο αποθανων, τον οποιον ανεστησεν εκ νεκρων. 2 Και εκαμαν εις αυτον δειπνον εκει, και η Μαρθα υπηρετει· ο δε Λαζαρος ητο εις εκ των συγκαθημενων μετ' αυτου. 3 Τοτε η Μαρια, λαβουσα μιαν λιτραν μυρου ναρδου καθαρας πολυτιμου, ηλειψε τους ποδας του Ιησου και με τας τριχας αυτης εσπογγισε τους ποδας αυτου· η δε οικια επλησθη εκ της οσμης του μυρου. 4 Λεγει λοιπον εις εκ των μαθητων αυτου, ο Ιουδας Σιμωνος ο Ισκαριωτης, οστις εμελλε να παραδωση αυτον· 5 Δια τι τουτο το μυρον δεν επωληθη τριακοσια δηναρια και εδοθη εις τους πτωχους; 6 Ειπε δε τουτο ουχι διοτι εμελεν αυτον περι των πτωχων, αλλα διοτι ητο κλεπτης και ειχε το γλωσσοκομον και εβασταζε τα

βαλλομενα εις αυτο. 7 Ειπε λοιπον ο Ιησους· Αφες αυτην, εις την ημεραν του ενταφιασμου μου εφυλαξεν αυτο. 8 Διοτι τους πτωχους παντοτε εχετε μεθ' εαυτων, εμε ομως παντοτε δεν εχετε. 9 Εμαθε δε οχλος πολυς εκ των Ιουδαιων οτι ειναι εκει, και ηλθον ουχι δια τον Ιησουν μονον, αλλα δια να ιδωσι και τον Λαζαρον, τον οποιον ανεστησεν εκ νεκρων. 10 Συνεβουλευθησαν δε οι αρχιερεις, δια να θανατωσωσι και τον Λαζαρον, 11 διοτι πολλοι εκ των Ιουδαιων δι' αυτον υπηγαινον και επιστευον εις τον Ιησουν.

- 12 Τη επαυριον οχλος πολυς ο ελθων εις την εορτην, ακουσαντες οτι ερχεται ο Ιησους εις Ιεροσολυμα, 13 ελαβον τα βαια των φοινικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτου και εκραζον. Ωσαννα, ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι Κυριου, ο βασιλευς του Ισραηλ. 14 Ευρων δε ο Ιησους οναριον, εκαθησεν επ' αυτο, καθως ειναι γεγραμμενον. 15 Μη φοβου, θυγατερ Σιων. ιδου, ο βασιλευς σου ερχεται καθημενος επι πωλου ονου. 16 Ταυτα ομως δεν ενοησαν οι μαθηται αυτου κατ' αρχας, αλλ' οτε εδοξασθη ο Ιησους, τοτε ενεθυμηθησαν οτι ταυτα ησαν γεγραμμενα δι ' αυτον, και ταυτα εκαμον εις αυτον. 17 Εμαρτυρει λοιπον ο οχλος, ο ων μετ' αυτου οτε εφωναξε τον Λαζαρον εκ του μνημειου και ανεστησεν αυτον εκ νεκρων. 18 Δια τουτο και υπηντησεν αυτον ο οχλος, διοτι ηκουσεν οτι εκαμε το θαυμα τουτο. 19 Οι Φαρισαιοι λοιπον ειπον προς αλληλους. Βλεπετε οτι δεν ωφελειτε ουδεν; ιδου, ο κοσμος οπισω αυτου υπηγεν.
- 20 Ησαν δε τίνες Ελληνες μεταξύ των αναβαίνοντων δια να προσκυνήσωσιν εν τη εόρτη. 21 Ουτοί λοιπον ηλθον προς τον Φιλιππον τον από Βηθσαίδα της Γαλιλαίας, και παρεκάλουν αυτον, λεγοντές. Κυρίε, θελομέν να ίδωμέν τον Ιησούν. 22 Ερχεταί ο Φιλιππος και λέγει προς τον Ανδρέαν, και πάλιν ο Ανδρέας και ο Φιλιππος λεγουσί προς τον Ιησούν. 23 Ο δε Ιησούς απέκριθη προς αυτούς λέγων. Ηλθέν η ωρά δια να δόξασθη ο Υίος του ανθρώπου. 24 Αλήθως, αλήθως σας λέγω, Εαν ο κοκκός του σίτου δεν πέση είς την γην και απόθανη, αυτός μονός μενεί εαν όμως απόθανη, πόλυν καρπόν φέρει. 25 Οστίς αγαπά την ψύχην αυτού, θέλει απόλεση αυτήν, και όστις μίσει την ψύχην αυτού εν τω κόσμω τουτώ, είς ζωην αιωνίον θέλει φυλάξει αυτήν. 26 Εαν έμε υπήρετη τις, έμε ας ακολούθη, και όπου είμαι έγω, έκει θέλει είσθαι και ο υπήρετης ο έμος και έαν τις έμε υπήρετη, θέλει τίμησει αυτόν ο Πατήρ.
- 27 Τωρα η ψυχη μου ειναι τεταραγμενη· και τι να ειπω; Πατερ, σωσον με εκ της ωρας ταυτης. Αλλα δια τουτο ηλθον εις την ωραν ταυτην. 28 Πατερ, δοξασον σου το ονομα. Ηλθε λοιπον φωνη εκ του ουρανου· Και εδοξασα και παλιν θελω δοξασει. 29 Ο οχλος λοιπον ο παρεστως και ακουσας ελεγεν οτι εγεινε βροντη· αλλοι ελεγον· Αγγελος ελαλησε προς αυτον. 30 Απεκριθη ο Ιησους και ειπεν· Η φωνη αυτη δεν εγεινε δι' εμε, αλλα δια σας. 31 Τωρα ειναι κρισις του κοσμου τουτου, τωρα ο αρχων του κοσμου τουτου θελει εκβληθη εξω. 32 Και εγω εαν υψωθω εκ της γης, θελω ελκυσει παντας προς εμαυτον. 33 Τουτο δε ελεγε, δεικνυων με ποιον θανατον εμελλε να αποθανη. 34 Απεκριθη προς αυτον ο οχλος· ημεις ηκουσαμεν εκ του νομου Οτι ο Χριστος μενει εις τον αιωνα, και πως συ λεγεις Οτι πρεπει να υψωθη ο Υιος του ανθρωπου; τις ειναι

ουτος ο Υιος του ανθρωπου; 35 Ειπε λοιπον προς αυτους ο Ιησους. Ετι ολίγον καιρον το φως είναι μεθ' υμων περιπατείτε ένοσω έχετε το φως, δια να μη σας καταφθαση το σκότος και όστις περιπατεί εν τω σκότει δεν έξευρει που υπάγει. 36 Ενόσω έχετε το φως, πίστευετε είς το φως, δια να γείνητε υίοι του φωτός. Ταυτά ελάλησεν ο Ιησους, και απέλθων έκρυφθη απ' αυτών.

- 37 Αλλ' ενω εκαμε τοσα θαυματα εμπροσθεν αυτων, δεν επιστευον εις αυτον· 38 δια να πληρωθη ο λογος του προφητου Ησαιου, τον οποιον ειπε· Κυριε, τις επιστευσεν εις το κηρυγμα ημων; και ο βραχιων του Κυριου εις τινα απεκαλυφθη; 39 Δια τουτο δεν ηδυναντο να πιστευωσι διοτι παλιν ειπεν ο Ησαιας· 40 Ετυφλωσε τους οφθαλμους αυτων και εσκληρυνε την καρδιαν αυτων, δια να μη ιδωσι με τους οφθαλμους και νοησωσι με την καρδιαν και επιστρεψωσι, και ιατρευσω αυτους. 41 Ταυτα ειπεν ο Ησαιας, οτε ειδε την δοξαν αυτου και ελαλησε περι αυτου.
- 42 Αλλ' ομως και εκ των αρχοντων πολλοι επιστευσαν εις αυτον, πλην δια τους Φαρισαιους δεν ωμολογουν, δια να μη γεινωσιν αποσυναγωγοι. 43 Διοτι ηγαπησαν την δοξαν των ανθρωπων μαλλον παρα την δοξαν του Θεου.
- 44 Ο δε Ιησους εκραξε και ειπεν· Ο πιστευων εις εμε δεν πιστευει εις εμε, αλλ' εις τον πεμψαντα με, 45 και ο θεωρων εμε θεωρει τον πεμψαντα με. 46 Εγω ηλθον φως εις τον κοσμον, δια να μη μεινη εν τω σκοτει πας ο πιστευων εις εμε. 47 Και εαν τις ακουση τους λογους μου και δεν πιστευση, εγω δεν κρινω αυτον· διοτι δεν ηλθον δια να κρινω τον κοσμον, αλλα δια να σωσω τον κοσμον. 48 Ο αθετων εμε και μη δεχομενος τους λογους μου, εχει τον κρινοντα αυτον· ο λογος, τον οποιον ελαλησα, εκεινος θελει κρινει αυτον εν τη εσχατη ημερα· 49 διοτι εγω απ' εμαυτου δεν ελαλησα, αλλ' ο πεμψας με Πατηρ αυτος μοι εδωκεν εντολην τι να ειπω και τι να λαλησω· 50 και εξευρω οτι η εντολη αυτου ειναι ζωη αιωνιος. Οσα λοιπον λαλω εγω, καθως μοι ειπεν ο Πατηρ, ουτω λαλω.

13

1 Προ δε της εορτης του πασχα εξευρων ο Ιησους οτι ηλθεν η ωρα αυτου δια να μεταβη εκ του κοσμου τουτου προς τον Πατερα, αγαπησας τους ιδικους του τους εν τω κοσμω, μεχρι τελους ηγαπησεν αυτους. 2 Και αφου εγεινε δειπνος, ο δε διαβολος ειχεν ηδη βαλει εις την καρδιαν του Ιουδα Σιμωνος του Ισκαριωτου να παραδωση αυτον, 3 εξευρων ο Ιησους οτι παντα εδωκεν εις αυτον ο Πατηρ εις τας χειρας, και οτι απο του Θεου εξηλθε και προς τον Θεον υπαγει, 4 εγειρεται εκ του δειπνου και εκδυεται τα ιματια αυτου, και λαβων προσοψιον διεζωσθη. 5 επειτα βαλλει υδωρ εις τον νιπτηρα, και ηρχισε να νιπτη τους ποδας των μαθητων και να σπογγιζη με το προσοψιον, με το οποιον ητο διεζωσμενος. 6 Ερχεται λοιπον προς τον Σιμωνα Πετρον, και λεγει προς αυτον εκεινος. Κυριε, συ μου νιπτεις τους ποδας; 7 Απεκριθη ο Ιησους και ειπε προς αυτον. Εκεινο, το οποιον εγω καμνω, συ δεν εξευρεις τωρα, θελεις ομως γνωρισει μετα

ταυτα. 8 Λεγει προς αυτον ο Πετρος· Δεν θελεις νιψει τους ποδας μου εις τον αιωνα. Απεκριθη προς αυτον ο Ιησους· Εαν δεν σε νιψω, δεν εχεις μερος μετ' εμου. 9 Λεγει προς αυτον ο Σιμων Πετρος· Κυριε, μη τους ποδας μου μονον, αλλα και τας χειρας και την κεφαλην. 10 Λεγει προς αυτον ο Ιησους· Ο λελουμενος δεν εχει χρειαν ειμη τους ποδας να νιφθη, αλλ' ειναι ολος καθαρος· και σεις εισθε καθαροι, αλλ' ουχι παντες. 11 Διοτι ηξευρεν εκεινον, οστις εμελλε να παραδωση αυτον· δια τουτο ειπε· Δεν εισθε παντες καθαροι. 12 Αφου λοιπον ενιψε τους ποδας αυτων και ελαβε τα ιματια αυτου, καθησας παλιν ειπε προς αυτους· Εξευρετε τι εκαμον εις εσας; 13 Σεις με φωναζετε, Ο Διδασκαλος και ο Κυριος, και καλως λεγετε, διοτι ειμαι. 14 Εαν λοιπον εγω, ο Κυριος και ο Διδασκαλος, σας ενιψα τους ποδας, και σεις χρεωστειτε να νιπτητε τους ποδας αλληλων. 15 Διοτι παραδειγμα εδωκα εις εσας, δια να καμνητε και σεις, καθως εγω εκαμον εις εσας. 16 Αληθως, αληθως σας λεγω, δεν ειναι δουλος ανωτερος του κυριου αυτου, ουδε αποστολος ανωτερος του πεμψαντος αυτον. 17 Εαν εξευρητε ταυτα, μακαριοι εισθε εαν καμνητε αυτα.

18 Δεν λεγω τουτο περι παντων υμων εγω εξευρω ποιους εξελεξα αλλα δια να πληρωθη η γραφη. Ο τρωγων μετ' εμου τον αρτον εσηκωσεν επ' εμε την πτερναν αυτου. 19 Απο του νυν σας λεγω τουτο πριν γεινη, δια να πιστευσητε οταν γεινη, οτι εγω ειμαι. 20 Αληθως, αληθως σας λεγω, οστις δεχεται οντινα πεμψω, εμε δεχεται, και οστις δεχεται, εμε δεχεται τον πεμψαντα με. 21 Αφου ειπε ταυτα ο Ιησους, εταραχθη την ψυχην και εμαρτυρησε και ειπεν. Αληθως, αληθως σας λεγω οτι εις εξ υμων θελει με παραδωσει. 22 Εβλεπον λοιπον εις αλληλους οι μαθηται, απορουντες περι τινος λεγει. 23 Εκαθητο δε κεκλιμενος εις τον κολπον του Ιησου εις των μαθητων αυτου, τον οποιον ηγαπα ο Ιησους. 24 Νευει λοιπον προς τουτον ο Σιμων Πετρος δια να ερωτηση τις ειναι εκείνος, περί του οποίου λεγεί. 25 Και πέσων εκείνος επί το στήθος του Ιήσου, λεγει προς αυτον. Κυριε, τις ειναι; 26 Αποκρινεται ο Ιησους. Εκεινος ειναι, εις τον οποιον εγω βαψας το ψωμιον θελω δωσει. Και εμβαψας το ψωμιον διδει εις τον Ιουδαν Σιμωνος τον Ισκαριωτην. 27 Και μετα το ψωμιον τοτε εισηλθεν εις εκεινον ο Σατανας. Λεγει λοιπον προς αυτον ο Ιησους. Ο, τι καμνεις, καμε ταχυτερον. 28 Τουτο ομως ουδεις των καθημενων ενοησε προς τι ειπε προς αυτον. 29 Διοτι τινες ενομίζον, επειδη ο Ιουδας ειχε το γλωσσοκομον, οτι λεγει προς αυτον ο Ιησους, Αγορασον οσων εχομεν χρειαν δια την εορτην, η να δωση τι εις τους πτωχους. 30 Λαβων λοιπον εκεινος το ψωμιον, εξηλθεν ευθυς ητο δε νυξ.

31 Οτε λοιπον εξηλθε, λεγει ο Ιησους. Τωρα εδοξασθη ο Υιος του ανθρωπου, και ο Θεος εδοξασθη εν αυτω. 32 Εαν ο Θεος εδοξασθη εν αυτω, και ο Θεος θελει δοξασει αυτον εν εαυτω και ευθυς θελει δοξασει αυτον. 33 Τεκνια, ετι ολιγον ειμαι μεθ' υμων. Θελετε με ζητησει, και καθως ειπον προς τους Ιουδαιους οτι οπου υπαγω εγω, σεις δεν δυνασθε να ελθητε, και προς εσας λεγω τωρα. 34 Εντολην καινην σας διδω, να αγαπατε αλληλους, καθως εγω σας ηγαπησα και σεις να αγαπατε αλληλους. 35 Εκ τουτου θελουσι γνωρισει παντες οτι εισθε μαθηται μου, εαν εχητε αγαπην προς αλληλους.

36 Λεγει προς αυτον ο Σιμων Πετρος· Κυριε, που υπαγεις; Απεκριθη εις αυτον ο Ιησους· Οπου υπαγω, δεν δυνασαι τωρα να με ακολουθησης, υστερον ομως θελεις με ακολουθησει. 37 Λεγει προς αυτον ο Πετρος· Κυριε, διατι δεν δυναμαι να σε ακολουθησω τωρα; την ψυχην μου θελω βαλει υπερ σου. 38 Απεκριθη προς αυτον ο Ιησους· Την ψυχην σου θελεις βαλει υπερ εμου; αληθως, αληθως σοι λεγω, δεν θελει φωναξει ο αλεκτωρ, εωσου με απαρνηθης τρις.

- 1 Ας μη ταραττηται η καρδια σας· πιστευετε εις τον Θεον, και εις εμε πιστευετε. 2 Εν τη οικια του Πατρος μου ειναι πολλα οικηματα· ει δε μη, ηθελον σας ειπει· υπαγω να σας ετοιμασω τοπον· 3 και αφου υπαγω και σας ετοιμασω τοπον, παλιν ερχομαι και θελω σας παραλαβει προς εμαυτον, δια να εισθε και σεις, οπου ειμαι εγω.
- 4 Και οπου εγω υπαγω εξευρετε, και την οδον εξευρετε. 5 Λεγει προς αυτον ο Θωμας· Κυριε, δεν εξευρομεν που υπαγεις· και πως δυναμεθα να εξευρωμεν την οδον; 6 Λεγει προς αυτον ο Ιησους· Εγω ειμαι η οδος και η αληθεια και η ζωη· ουδεις ερχεται προς τον Πατερα, ειμη δι' εμου. 7 Εαν εγνωριζετε εμε, και τον Πατερα μου ηθελετε γνωρισει. Και απο του νυν γνωριζετε αυτον και ειδετε αυτον. 8 Λεγει προς αυτον ο Φιλιππος· Κυριε, δείξον εις ημας τον Πατερα και αρκει εις ημας. 9 Λεγει προς αυτον ο Ιησους· Τοσον καιρον ειμαι μεθ' υμων, και δεν με εγνωρισας, Φιλιππε; οστις ειδεν εμε ειδε τον Πατερα· και πως συ λεγεις, Δείξον εις ημας τον Πατερα; 10 Δεν πιστευεις οτι εγω ειμαι εν τω Πατρι και ο Πατηρ ειναι εν εμοι; τους λογους, τους οποιους εγω λαλω προς υμας, απ' εμαυτου δεν λαλω· αλλ' ο Πατηρ ο μενων εν εμοι αυτος εκτελει τα εργα. 11 Πιστευετε μοι οτι εγω ειμαι εν τω Πατρι και ο Πατηρ ειναι εν εμοι· ει δε μη, δια τα εργα αυτα πιστευετε μοι.
- 12 Αληθως, αληθως σας λεγω, οστις πιστευει εις εμε, τα εργα τα οποια καμνω και εκεινος θελει καμει, και μεγαλητερα τουτων θελει καμει, διοτι εγω υπαγω προς τον Πατερα μου, 13 και ο, τι αν ζητησητε εν τω ονοματι μου, θελω καμει τουτο, δια να δοξασθη ο Πατηρ εν τω Υιω. 14 Εαν ζητησητε τι εν τω ονοματι μου, εγω θελω καμει αυτο.
- 15 Εαν με αγαπατε, τας εντολας μου φυλαξατε. 16 Και εγω θελω παρακαλεσει τον Πατερα, και θελει σας δωσει αλλον Παρακλητον, δια να μενη μεθ' υμων εις τον αιωνα, 17 το Πνευμα της αληθειας, το οποιον ο κοσμος δεν δυναται να λαβη, διοτι δεν βλεπει αυτο ουδε γνωριζει αυτο· σεις ομως γνωριζετε αυτο, διοτι μενει μεθ' υμων και εν υμιν θελει εισθαι.
- 18 Δεν θελω σας αφησει ορφανους· ερχομαι προς εσας. 19 Ετι ολιγον και ο κοσμος πλεον δεν με βλεπει, σεις ομως με βλεπετε, διοτι εγω ζω και σεις θελετε ζη. 20 Εν εκεινη τη ημερα σεις θελετε γνωρισει, οτι εγω ειμαι εν τω Πατρι μου και σεις εν εμοι και

εγω εν υμιν. 21 Ο εχων τας εντολας μου και φυλαττων αυτας, εκεινος ειναι ο αγαπων με· ο δε αγαπων με θελει αγαπηθη υπο του Πατρος μου, και εγω θελω αγαπησει αυτον και θελω φανερωσει εμαυτον εις αυτον. 22 Λεγει προς αυτον ο Ιουδας, ουχι ο Ισκαριωτης· Κυριε, τι συμβαινει οτι μελλεις να φανερωσης σεαυτον εις ημας και ουχι εις τον κοσμον; 23 Απεκριθη ο Ιησους και ειπε προς αυτον· Εαν τις με αγαπα, τον λογον μου θελει φυλαξει, και ο Πατηρ μου θελει αγαπησει αυτον, και προς αυτον θελομεν ελθει και εν αυτω θελομεν κατοικησει. 24 Ο μη αγαπων με τους λογους μου δεν φυλαττει· και ο λογος, τον οποιον ακουετε, δεν ειναι ιδικος μου, αλλα του πεμψαντος με Πατρος.

- 25 Ταυτα ελαλησα προς εσας ενω ευρισκομαι μεθ' υμων 26 ο δε Παρακλητος, το Πνευμα το Αγιον, το οποιον θελει πεμψει ο Πατηρ εν τω ονοματι μου, εκεινος θελει σας διδαξει παντα και θελει σας υπενθυμισει παντα οσα ειπον προς εσας. 27 Ειρηνην αφινω εις εσας, ειρηνην την εμην διδω εις εσας ουχι καθως ο κοσμος διδει, σας διδω εγω. Ας μη ταραττηται η καρδια σας μηδε ας δειλια.
- 28 Ηκουσατε οτι εγω σας ειπον, Υπαγω και ερχομαι προς εσας. Εαν με ηγαπατε, ηθελετε χαρη οτι ειπον, Υπαγω προς τον Πατερα· διοτι ο Πατηρ μου ειναι μεγαλητερος μου· 29 και τωρα σας ειπον πριν γεινη, δια να πιστευσητε οταν γεινη. 30 Δεν θελω πλεον λαλησει πολλα μεθ' υμων· διοτι ερχεται ο αρχων του κοσμου τουτου· και δεν εχει ουδεν εν εμοι. 31 Αλλα δια να γνωριση ο κοσμος οτι αγαπω τον Πατερα, και καθως με προσεταξεν ο Πατηρ, ουτω καμνω. Εγερθητε, ας υπαγωμεν εντευθεν.

- 1 Εγω ειμαι η αμπελος η αληθινη, και ο Πατηρ μου ειναι ο γεωργος. 2 Παν κλημα εν εμοι με φερον καρπον, εκκοπτει αυτο, και παν το φερον καρπον, καθαρίζει αυτο, δια να φερη πλειοτερον καρπον. 3 Τωρα σεις εισθε καθαροι δια τον λογον τον οποιον ελαλησα προς εσας. 4 Μεινατε εν εμοι, και εγω εν υμιν. Καθως το κλημα δεν δυναται να φερη καρπον αφ' εαυτου, εαν δεν μεινη εν τη αμπελω, ουτως ουδε σεις, εαν δεν μεινητε εν εμοι. 5 Εγω ειμαι η αμπελος, σεις τα κληματα. Ο μενων εν εμοι και εγω εν αυτω, ουτος φερει καρπον πολυν, διοτι χωρις εμου δεν δυνασθε να καμητε ουδεν. 6 Εαν τις δεν μεινη εν εμοι, ριπτεται εξω ως το κλημα και ξηραινεται, και συναγουσιν αυτα και ριπτουσιν εις το πυρ, και καιονται. 7 Εαν μεινητε εν εμοι και οι λογοι μου μεινωσιν εν υμιν, θελετε ζητει ο, τι αν θελητε, και θελει γεινει εις εσας. 8 Εν τουτω δοξαζεται ο Πατηρ μου, εις το να φερητε καρπον πολυν· και ουτω θελετε εισθαι μαθηται μου.
- 9 Καθως εμε ηγαπησεν ο Πατηρ, και εγω ηγαπησα εσας· μεινατε εν τη αγαπη μου. 10 Εαν τας εντολας μου φυλαξητε, θελετε μεινει εν τη αγαπη μου, καθως εγω εφυλαξα τας εντολας του Πατρος μου και μενω εν τη αγαπη αυτου. 11 Ταυτα ελαλησα προς εσας δια να μεινη εν υμιν η χαρα μου και η χαρα υμων να ηναι πληρης. 12 Αυτη ειναι η

εντολη μου, να αγαπατε αλληλους, καθως σας ηγαπησα. 13 Μεγαλητεραν ταυτης αγαπην δεν εχει ουδεις, του να βαλη τις την ψυχην αυτου υπερ των φιλων αυτου. 14 Σεις εισθε φιλοι μου, εαν καμνητε οσα εγω σας παραγγελλω. 15 Δεν σας λεγω πλεον δουλους, διοτι ο δουλος δεν εξευρει τι καμνει ο κυριος αυτου· εσας δε ειπον φιλους, διοτι παντα οσα ηκουσα παρα του Πατρος μου, εφανερωσα εις εσας. 16 Σεις δεν εξελεξατε εμε, αλλ' εγω εξελεξα εσας, και σας διεταξα δια να υπαγητε σεις και να καμητε καρπον, και ο καρπος σας να μενη, ωστε, ο, τι αν ζητησητε παρα του Πατρος εν τω ονοματι μου, να σας δωση αυτο. 17 Ταυτα σας παραγγελλω, να αγαπατε αλληλους.

18 Εαν ο κοσμος σας μιση, εξευρετε οτι εμε προτερον υμων εμισησεν. 19 Εαν ησθε εκ του κοσμου, ο κοσμος ηθελεν αγαπα το ιδικον του· επειδη ομως δεν εισθε εκ του κοσμου, αλλ' εγω σας εξελεξα εκ του κοσμου, δια τουτο σας μισει ο κοσμος. 20 Ενθυμεισθε τον λογον, τον οποιον εγω ειπον προς εσας· Δεν ειναι δουλος μεγαλητερος του κυριου αυτου. Εαν εμε εδιωξαν, και σας θελουσι διωξει· εαν τον λογον μου εφυλαξαν, και τον υμετερον θελουσι φυλαξει. 21 Αλλα ταυτα παντα θελουσι καμει εις εσας δια το ονομα μου, διοτι δεν εξευρουσι τον πεμψαντα με. 22 Εαν δεν ηλθον και ελαλησα προς αυτους, αμαρτιαν δεν ηθελον εχει· τωρα ομως δεν εχουσι προφασιν περι της αμαρτιας αυτων. 23 Ο μισων εμε και τον Πατερα μου μισει. 24 Εαν δεν εκαμον μεταξυ αυτων τα εργα, τα οποια ουδεις αλλος εκαμεν, αμαρτιαν δεν ηθελον εχει· αλλα τωρα και ειδον και εμισησαν και εμε και τον Πατερα μου. 25 Αλλα τουτο εγεινε δια να πληρωθη ο λογος, ο γεγραμμενος εν τω νομω αυτων, Οτι εμισησαν με δωρεαν.

26 Οταν ομως ελθη ο Παρακλητος, τον οποιον εγω θελω πεμψει προς εσας παρα του Πατρος, το Πνευμα της αληθειας, το οποιον εκπορευεται παρα του Πατρος, εκεινος θελει μαρτυρησει περι εμου. 27 Αλλα και σεις μαρτυρειτε, διοτι απ' αρχης μετ' εμου εισθε.

- 1 Ταυτα ελαλησα προς εσας δια να μη σκανδαλισθητε. 2 Θελουσι σας καμει αποσυναγωγους· μαλιστα ερχεται ωρα, καθ' ην πας οστις σας θανατωση θελει νομισει οτι προσφερει λατρειαν εις τον Θεον. 3 Και ταυτα θελουσι σας καμει, διοτι δεν εγνωρισαν τον Πατερα ουδε εμε. 4 Αλλα ταυτα ειπον προς εσας δια να ενθυμησθε αυτα, οταν ελθη η ωρα, οτι εγω ειπον προς εσας. Δεν ειπον δε ταυτα προς εσας εξ αρχης, διοτι ημην μεθ' υμων. 5 Τωρα δε υπαγω προς τον πεμψαντα με, και ουδεις εξ υμων με ερωτα· Που υπαγεις; 6 Αλλ' επειδη ελαλησα προς εσας ταυτα, η λυπη εγεμισε την καρδιαν σας.
- 7 Εγω ομως την αληθειαν σας λεγω· συμφερει εις εσας να απελθω εγω. Διοτι εαν δεν απελθω, ο Παρακλητος δεν θελει ελθει προς εσας· αλλ' αφου απελθω, θελω πεμψει αυτον προς εσας· 8 και ελθων εκεινος θελει ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιας και περι

δικαιοσυνης και περι κρισεως 9 περι αμαρτιας μεν, διοτι δεν πιστευουσιν εις εμε 10 περι δικαιοσυνης δε, διοτι υπαγω προς τον Πατερα μου και πλεον δεν με βλεπετε 11 περι δε κρισεως, διοτι ο αρχων του κοσμου τουτου εκριθη. 12 Ετι πολλα εχω να ειπω προς εσας, δεν δυνασθε ομως τωρα να βασταζητε αυτα. 13 Οταν δε ελθη εκεινος, το Πνευμα της αληθειας, θελει σας οδηγησει εις πασαν την αληθειαν διοτι δεν θελει λαλησει αφ' εαυτου, αλλ' οσα αν ακουση θελει λαλησει, και θελει σας αναγγειλει τα μελλοντα. 14 Εκεινος θελει δοξασει εμε, διοτι εκ του εμου θελει λαβει και αναγγειλει προς εσας. 15 Παντα οσα εχει ο Πατηρ, εμου ειναι δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου θελει λαβει και αναγγειλει προς εσας.

- 16 Ολίγον ετι και δεν με βλεπετε, και παλιν ολίγον και θελετε με ιδει, διοτί εγω υπαγω προς τον Πατέρα. 17 Τοτε τίνες εκ των μαθητών αυτου είπον προς αλληλούς. Τι είναι τουτο, το οποίον μας λέγει, Ολίγον και δέν με βλέπετε, και παλιν ολίγον και θέλετε με ίδει, και, Οτί εγω υπαγώ προς τον Πατέρα; 18 Ελέγον λοίπον. Τουτό τι είναι, το οποίον λέγει το ολίγον; Δεν εξευρομέν τι λάλει. 19 Ενόησε λοίπον ο Ιησούς ότι ηθέλον να ερωτησωσίν αυτόν, και είπε προς αυτούς. Περί τουτού συζητείτε μετ' αλληλών ότι είπον, Ολίγον και δέν με βλέπετε, και παλιν ολίγον και θέλετε με ίδει; 20 Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι σείς θέλετε κλαυσεί και θρηνησεί, ο δε κόσμος θέλει χαρη. και σείς θέλετε λυπηθη, η λυπη σας όμως θέλει μεταβλήθη είς χαράν. 21 Η γυνή όταν γεννα, λυπην έχει, διότι ηλθέν ώρα αυτής αφού όμως γεννήση το παίδιον, δέν ενθυμείται πλέον την θλίψιν, δια την χαράν ότι εγεννήθη ανθρώπος είς τον κόσμον. 22 Και σείς λοίπον τώρα μεν έχετε λυπην παλίν όμως θέλω σας ίδει, και θέλει χαρή η καρδία σας, και την χαράν σας ουδείς αφαίρει από σας.
- 23 Και εν εκείνη τη ημέρα δεν θέλετε ζητήσει παρ' εμού ουδεν. Αλήθως, αλήθως σας λέγω ότι όσα αν αιτήσητε παρά του Πατρός εν τω ονοματί μου, θέλει σας δωσεί. 24 Εως τώρα δεν ητήσατε ουδεν εν τω ονοματί μου αιτείτε και θέλετε λαμβάνει, δια να ηναι πλήρης η χαρά σας. 25 Ταυτά δια παροιμίων ελάλησα προς εσάς αλλ' ερχεταί ώρα, ότε δεν θέλω σας λάλησει πλεον δια παροιμίων, αλλά παρρησία θέλω σας αναγγείλει περί του Πατρός. 26 Εν εκείνη τη ημέρα θέλετε ζητήσει εν τω ονοματί μου και δεν σας λέγω ότι εγώ θέλω παράκαλεσει τον Πατέρα πέρι υμών 27 διότι αυτός ο Πατήρ σας αγάπα, επείδη σείς ηγαπησατέ έμε και επίστευσατε ότι εγώ παρά του Θεου εξηλθον.
- 28 Εξηλθον παρα του Πατρος και ηλθον εις τον κοσμον· παλιν αφινω τον κοσμον και υπαγω προς τον Πατερα. 29 Λεγουσι προς αυτον οι μαθηται αυτου· Ιδου, τωρα παρρησια λαλεις και, ουδεμιαν παροιμιαν λεγεις. 30 Τωρα γνωριζομεν οτι εξευρεις παντα και δεν εχεις χρειαν να σε ερωτα τις. Εκ τουτου πιστευομεν οτι απο Θεου εξηλθες. 31 Απεκριθη προς αυτους ο Ιησους· Τωρα πιστευετε; 32 Ιδου, ερχεται ωρα, και ηδη ηλθε, να σκορπισθητε εκαστος εις τα ιδια και να αφησητε εμε μονον· αλλα δεν ειμαι μονος, διοτι ο Πατηρ ειναι μετ' εμου. 33 Ταυτα ελαλησα προς εσας, δια να εχητε ειρηνην εν εμοι. Εν τω κοσμω θελετε εχει θλιψιν· αλλα θαρσειτε, εγω ενικησα τον

- 1 Ταυτα ελαλησεν ο Ιησους, και υψωσε τους οφθαλμους αυτου εις τον ουρανον και ειπε· Πατερ, ηλθεν η ωρα· δοξασον τον Υιον σου, δια να σε δοξαση και ο Υιος σου, 2 καθως εδωκας εις αυτον εξουσιαν πασης σαρκος, δια να δωση ζωην αιωνιον εις παντας οσους εδωκας εις αυτον. 3 Αυτη δε ειναι η αιωνιος ζωη, το να γνωριζωσι σε τον μονον αληθινον Θεον και τον οποιον απεστειλας Ιησουν Χριστον. 4 Εγω σε εδοξασα επι της γης, το εργον ετελειωσα, το οποιον μοι εδωκας δια να καμω· 5 και τωρα δοξασον με συ, Πατερ, πλησιον σου με την δοξαν, την οποιαν ειχον παρα σοι πριν γεινη ο κοσμος.
- 6 Εφανερωσα το ονομα σου εις τους ανθρωπους, τους οποιους μοι εδωκας εκ του κοσμου. Ιδικοι σου ησαν και εις εμε εδωκας αυτους, και τον λογον σου εφυλαξαν. 7 Τωρα εγνωρισαν οτι παντα οσα μοι εδωκας παρα σου ειναι: 8 διοτι τους λογους, τους οποιους μοι εδωκας, εδωκα εις αυτους, και αυτοι εδεχθησαν και εγνωρισαν αληθως οτι παρα σου εξηλθον, και επιστευσαν οτι συ με απεστειλας. 9 Εγω περι αυτων παρακαλω· δεν παρακαλω περι του κοσμου, αλλα περι εκεινων, τους οποιους μοι εδωκας, διοτι ιδικοι σου ειναι. 10 Και τα εμα παντα σα ειναι και τα σα εμα, και εδοξασθην εν αυτοις.
- 11 Και δεν ειμαι πλεον εν τω κοσμω, αλλ' ουτοι ειναι εν τω κοσμω, και εγω ερχομαι προς σε. Πατερ αγιε, φυλαξον αυτους εν τω ονοματι σου, τους οποιους μοι εδωκας, δια να ηναι εν καθως ημεις. 12 Οτε ημην μετ' αυτων εν τω κοσμω, εγω εφυλαττον αυτους εν τω ονοματι σου: εκεινους τους οποιους μοι εδωκας εφυλαξα, και ουδεις εξ αυτων απωλεσθη ειμη ο υιος της απωλειας, δια να πληρωθη η γραφη. 13 Τωρα δε ερχομαι προς σε, και ταυτα λαλω εν τω κοσμω δια να εχωσι την χαραν μου πληρη εν εαυτοις. 14 Εγω εδωκα εις αυτους τον λογον σου, και ο κοσμος εμισησεν αυτους, διοτι δεν ειναι εκ του κοσμου, καθως εγω δεν ειμαι εκ του κοσμου. 15 Δεν παρακαλω να σηκωσης αυτους εκ του κοσμου, αλλα να φυλαξης αυτους εκ του πονηρου. 16 Εκ του κοσμου δεν ειναι, καθως εγω δεν ειμαι εκ του κοσμου.
- 17 Αγιασον αυτους εν τη αληθεια σου· ο λογος ο ιδικος σου ειναι αληθεια. 18 Καθως εμε απεστειλας εις τον κοσμον, και εγω απεστειλα αυτους εις τον κοσμον· 19 και υπερ αυτων εγω αγιαζω εμαυτον, δια να ηναι και αυτοι ηγιασμενοι εν τη αληθεια.
- 20 Και δεν παρακαλω μονον περι τουτων, αλλα και περι των πιστευσοντων εις εμε δια του λογου αυτων. 21 δια να ηναι παντες εν, καθως συ, Πατερ, εισαι εν εμοι και εγω εν σοι, να ηναι και αυτοι εν ημιν εν, δια να πιστευση ο κοσμος οτι συ με απεστειλας. 22 Και εγω την δοξαν την οποιαν μοι εδωκας εδωκα εις αυτους, δια να ηναι εν καθως ημεις ειμεθα εν, 23 εγω εν αυτοις και συ εν εμοι, δια να ηναι τετελειωμενοι εις εν, και να

γνωριζη ο κοσμος οτι συ με απεστειλας και ηγαπησας αυτους καθως εμε ηγαπησας.

24 Πατερ, εκεινους τους οποιους μοι εδωκας, θελω, οπου ειμαι εγω, να ηναι και εκεινοι μετ' εμου, δια να θεωρωσι την δοξαν μου, την οποιαν μοι εδωκας, διοτι με ηγαπησας προ καταβολης κοσμου. 25 Πατερ δικαιε, και ο κοσμος δεν σε εγνωρισεν, εγω δε σε εγνωρισα, και ουτοι εγνωρισαν οτι συ με απεστειλας. 26 Και εφανερωσα εις αυτους το ονομα σου και θελω φανερωσει, δια να ηναι η αγαπη, με την οποιαν με ηγαπησας, εν αυτοις, και εγω εν αυτοις.

- 1 Αφου ειπε ταυτα ο Ιησους, εξηλθε μετα των μαθητων αυτου περαν του χειμαρρου των Κεδρων, οπου ητο κηπος, εις τον οποιον εισηλθεν αυτος και οι μαθηται αυτου. 2 Ηξευρε δε τον τοπον και Ιουδας ο παραδιδων αυτον. διοτι πολλακις συνηλθεν εκει ο Ιησους μετα των μαθητων αυτου. 3 Ο Ιουδας λοιπον, λαβων το ταγμα και εκ των αρχιερεων και Φαρισαιων υπηρετας, ερχεται εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων. 4 Ο δε Ιησους, εξευρων παντα τα ερχομενα επ' αυτον, εξηλθε και ειπε προς αυτους· Τινα ζητειτε; 5 Απεκριθησαν προς αυτον· Ιησουν τον Ναζωραιον. Λεγει προς αυτους ο Ιησους. Εγω ειμαι. Ιστατο δε μετ' αυτων και Ιουδας ο παραδιδων αυτον. 6 Καθως λοιπον είπε προς αυτούς ότι εγω είμαι, απεσυρθήσαν είς τα όπισω και επέσον χαμαι. 7 Παλιν λοιπον ηρωτησεν αυτους. Τινα ζητειτε; Οι δε ειπον. Ιησουν τον Ναζωραιον. 8 Απεκριθη ο Ιησους. Σας ειπον οτι εγω ειμαι. Εαν λοιπον εμε ζητητε, αφησατε τουτους να υπαγωσι: 9 δια να πληρωθη ο λογος, τον οποιον ειπεν, Οτι εξ εκεινων τους οποιους μοι εδωκας, δεν απωλεσα ουδενα. 10 Τοτε ο Σιμων Πετρος εχων μαχαιραν εσυρεν αυτην και εκτυπησε τον δουλον του αρχιερεως και απεκοψεν αυτου το ωτιον το δεξιον ητο δε το ονομα του δουλου Μαλχος. 11 Ειπε λοιπον ο Ιησους προς τον Πετρον. Βαλε την μαχαιραν σου εις την θηκην το ποτηριον, το οποιον μοι εδωκεν ο Πατηρ, δεν θελω πιει αυτο; 12 Το ταγμα λοιπον και ο χιλιαρχος και οι υπηρεται των Ιουδαιων συνελαβον τον Ιησουν και εδεσαν αυτον,
- 13 και εφεραν αυτον εις τον Ανναν πρωτον διοτι ητο πενθερος του Καιαφα, οστις ητο αρχιερευς του ενιαυτου εκεινου. 14 Ητο δε ο Καιαφας ο συμβουλευσας τους Ιουδαιους οτι συμφερει να απολεσθη εις ανθρωπος υπερ του λαου. 15 Ηκολουθει δε τον Ιησουν ο Σιμων Πετρος και ο αλλος μαθητης. Ο δε μαθητης εκεινος ητο γνωστος εις τον αρχιερεα και εισηλθε μετα του Ιησου εις την αυλην του αρχιερεως. 16 Ο δε Πετρος ιστατο εξω πλησιον της θυρας. Εξηλθε λοιπον ο μαθητης ο αλλος, οστις ητο γνωστος εις τον αρχιερεα, και ωμιλησεν εις την θυρωρον, και εισηγαγε τον Πετρον. 17 Λεγει λοιπον η δουλη η θυρωρος προς τον Πετρον Μηπως και συ εισαι εκ των μαθητων του ανθρωπου τουτου; Λεγει εκεινος Δεν ειμαι. 18 Ισταντο δε οι δουλοι και οι υπηρεται, οιτινες ειχον καμει ανθρακιαν, διοτι ητο ψυχος, και εθερμαινοντο και μετ' αυτων ιστατο ο Πετρος και εθερμαινετο. 19 Ο αρχιερευς λοιπον ηρωτησε τον Ιησουν περι των μαθητων αυτου και περι της διδαχης αυτου. 20 Απεκριθη προς αυτον ο Ιησους· Εγω

παρρησια ελαλησα εις τον κοσμον· εγω παντοτε εδιδαξα εν τη συναγωγη και εν τω ιερω, οπου οι Ιουδαιοι συνερχονται παντοτε, και εν κρυπτω δεν ελαλησα ουδεν. 21 Τι με ερωτας; ερωτησον τους ακουσαντας, τι ελαλησα προς αυτους· ιδου, ουτοι εξευρουσιν οσα ειπον εγω. 22 Οτε δε ειπε ταυτα, εις των υπηρετων ισταμενος πλησιον εδωκε ραπισμα εις τον Ιησουν, ειπων· Ουτως αποκρινεσαι προς τον αρχιερεα; 23 Απεκριθη προς αυτον ο Ιησους· Εαν κακως ελαλησα, μαρτυρησον περι του κακου· εαν δε καλως, τι με δερεις; 24 Ειχε δε αποστειλει αυτον ο Αννας δεδεμενον προς Καιαφαν τον αρχιερεα. 25 Ο δε Σιμων Πετρος ιστατο και εθερμαινετο· ειπον λοιπον προς αυτον· Μηπως και συ εκ των μαθητων αυτου εισαι; Ηρνηθη εκεινος και ειπε· Δεν ειμαι. 26 Λεγει εις εκ των δουλων του αρχιερεως, οστις ητο συγγενης εκεινου, του οποιου ο Πετρος απεκοψε το ωτιον· Δεν σε ειδον εγω εν τω κηπω μετ' αυτου; 27 Παλιν λοιπον ηρνηθη ο Πετρος, και ευθυς εφωναξεν ο αλεκτωρ.

28 Φερουσι λοιπον τον Ιησουν απο του Καιαφα εις το πραιτωριον ητο δε πρωι και αυτοι δεν εισηλθον εις το πραιτωριον, δια να μη μιανθωσιν, αλλα δια να φαγωσι το πασχα. 29 Εξηλθε λοιπον ο Πιλατος προς αυτους και ειπε. Τινα κατηγοριαν φερετε κατα του ανθρωπου τουτου; 30 Απεκριθησαν και ειπον προς αυτον. Εαν ουτος δεν ητο κακοποιος, δεν ηθελομεν σοι παραδωσει αυτον. 31 Ειπε λοιπον προς αυτους ο Πιλατος· Λαβετε αυτον σεις και κατα τον νομον σας κρινατε αυτον. Ειπον δε προς αυτον οι Ιουδαιοι· ημεις δεν εχομεν εξουσιαν να θανατωσωμεν ουδενα. 32 Δια να πληρωθη ο λογος του Ιησου, τον οποιον ειπε, δεικνυων με ποιον θανατον εμελλε να αποθανη. 33 Εισηλθε παλιν εις το πραιτωριον ο Πιλατος και εφωναξε τον Ιησουν και ειπε προς αυτον. Συ εισαι ο βασιλευς των Ιουδαιων; 34 Απεκριθη προς αυτον ο Ιησους. Αφ' εαυτου λεγεις συ τουτο, η αλλοι σοι ειπον περι εμου; 35 Απεκριθη ο Πιλατος· Μηπως εγω ειμαι Ιουδαιος; το εθνος το ιδικον σου και οι αρχιερεις σε παρεδωκαν εις εμε· τι εκαμες; 36 Απεκριθη ο Ιησους· Η βασιλεια η εμη δεν ειναι εκ του κοσμου τουτου· εαν η βασιλεια η εμη ητο εκ του κοσμου τουτου, οι υπηρεται μου ηθελον αγωνιζεσθαι, δια να μη παραδωθω εις τους Ιουδαιους· τωρα δε η βασιλεια η εμη δεν ειναι εντευθεν. 37 Και ο Πιλατος ειπε προς αυτον· Λοιπον βασιλευς εισαι συ; Απεκριθη ο Ιησους· Συ λεγεις οτι βασιλευς ειμαι εγω. Εγω δια τουτο εγεννηθην και δια τουτο ηλθον εις τον κοσμον, δια να μαρτυρησω εις την αληθειαν. Πας οστις ειναι εκ της αληθειας ακουει την φωνην μου. 38 Λεγει προς αυτον ο Πιλατος. Τι ειναι αληθεια; Και τουτο ειπων, παλιν εξηλθε προς τους Ιουδαιους και λεγει προς αυτους. Εγω δεν ευρισκω ουδεν εγκλημα εν αυτω: 39 ειναι δε συνηθεια εις εσας να σας απολυσω ενα εν τω πασχα: θελετε λοιπον να σας απολυσω τον βασιλεα των Ιουδαιων; 40 Παλιν λοιπον εκραυγασαν παντες, λεγοντες. Μη τουτον, αλλα τον Βαραββαν. Ητο δε ο Βαραββας ληστης.

19

1 Τοτε λοιπον ελαβεν ο Πιλατος τον Ιησουν και εμαστιγωσε. 2 Και οι στρατιωται, πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων, εθεσαν επι της κεφαλης αυτου και ενεδυσαν αυτον ιματιον πορφυρουν 3 και ελεγον Χαιρε βασιλευ των Ιουδαιων και εδιδον εις αυτον

ραπισματα. 4 Εξηλθε δε παλιν εξω ο Πιλατος και λεγει προς αυτους. Ιδου, σας φερω αυτον εξω, δια να γνωρισητε οτι ουδεν εγκλημα ευρισκω εν αυτω. 5 Εξηλθε λοιπον ο Ιησους εξω, φορων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρουν ιματιον, και λεγει προς αυτους ο Πιλατος. Ιδε ο ανθρωπος. 6 Οτε δε ειδον αυτον οι αρχιερεις και οι υπηρεται, εκραυγασαν λεγοντες. Σταυρωσον, σταυρωσον αυτον. Λεγει προς αυτους ο Πιλατος. Λαβετε αυτον σεις και σταυρωσατε· διοτι εγω δεν ευρισκω εν αυτω εγκλημα. 7 Απεκριθησαν προς αυτον οι Ιουδαιοι· ημεις νομον εχομεν, και κατα τον νομον ημων πρεπει να αποθανη, διοτι εκαμεν εαυτον Υιον του Θεου. 8 Οτε δε ηκουσεν ο Πιλατος τουτον τον λογον, μαλλον εφοβηθη, 9 και εισηλθε παλιν εις το πραιτωριον, και λεγει προς τον Ιησουν. Ποθεν εισαι συ; Ο δε Ιησους αποκρισιν δεν εδωκεν εις αυτον. 10 Λεγει λοιπον προς αυτον ο Πιλατος. Προς εμε δεν λαλεις; δεν εξευρεις οτι εξουσιαν εχω να σε σταυρωσω και εξουσιαν εχω να σε απολυσω; 11 Απεκριθη ο Ιησους. Δεν ειχες ουδεμιαν εξουσιαν κατ' εμου, εαν δεν σοι ητο δεδομενον ανωθεν· δια τουτο ο παραδιδων με εις σε εχει μεγαλητεραν αμαρτιαν. 12 Εκτοτε εζητει ο Πιλατος να απολυση αυτον: οι Ιουδαιοι ομως εκραζον, λεγοντες: Εαν τουτον απολυσης, δεν εισαι φιλος του Καισαρος. Πας οστις καμνει εαυτον βασιλεα αντιλεγει εις τον Καισαρα. 13 Ο Πιλατος λοιπον, ακουσας τουτον τον λογον, εφερεν εξω τον Ιησουν και εκαθησεν επι του βηματος εις τον τοπον λεγομενον Λιθοστρωτον, Εβραιστι δε Γαβαθθα. 14 Ητο δε παρασκευη του πασχα και ωρα περιπου εκτη· και λεγει προς τους Ιουδαιους· Ιδου ο βασιλευς σας. 15 Οι δε εκραυγασαν Αρον, αρον, σταυρωσον αυτον. Λεγει προς αυτους ο Πιλατος. Τον βασιλεα σας να σταυρωσω; Απεκριθησαν οι αρχιερεις. Δεν εχομεν βασιλεα ειμη Καισαρα.

- 16 Τοτε λοιπον παρεδωκεν αυτον εις αυτους δια να σταυρωθη. Και παρελαβον τον Ιησουν και απηγαγον 17 και βασταζων τον σταυρον αυτου, εξηλθεν εις τον λεγομενον Κρανιου τοπον, οστις λεγεται Εβραιστι Γολγοθα, 18 οπου εσταυρωσαν αυτον και μετ' αυτου αλλους δυο εντευθεν και εντευθεν, μεσον δε τον Ιησουν.
- 19 Εγραψε δε και τίτλον ο Πιλατος και εθέσεν επί του σταυρού ητο δε γεγραμμένον Ιησους ο Ναζωραίος ο Βασίλευς των Ιουδαίων. 20 Και τουτόν τον τίτλον ανεγνώσαν πολλοί των Ιουδαίων, διότι ητο πλησίον της πόλεως ο τόπος, όπου εσταυρωθή ο Ιησους και ητο γεγραμμένον Εβραίστι, Ελληνίστι, Ρωμαίστι. 21 Ελέγον λοίπον προς τον Πιλατον οι αρχιέρεις των Ιουδαίων Μη γραφε, Ο βασίλευς των Ιουδαίων αλλ' ότι εκείνος είπε, Βασίλευς είμαι των Ιουδαίων. 22 Απέκριθη ο Πίλατος. Ο γεγραφα, γεγραφα. 23 Οι στρατίωται λοίπον, αφού εσταυρωσαν τον Ιησούν, ελάβον τα ίματια αυτού και εκαμόν τέσσαρα μερίδια, είς εκαστον στρατίωτην εν μερίδιον, και τον χίτωνα ητό δε ο χίτων αρραφός, από ανώθεν όλος υφάντος. 24 Είπον λοίπον προς αλληλούς. Ας μη σχίσωμεν αυτόν, αλλ' ας ρίψωμεν λάχνον περί αυτού τίνος θέλει είσθαι. δία να πληρωθή η γραφή η λεγουσά. Διεμερίσθησαν τα ίματια μου είς εαυτούς, Και επί τον ίματισμον μου εβαλον κληρον οι μεν λοίπον στρατίωται ταυτά εκαμόν. 25 Ισταντό δε πλησίον είς τον σταυρόν του Ιησού η μητήρ αυτού και η αδέλφη της μητρός αυτού, Μαρία η γυνή του Κλώπα και Μαρία η Μαγδαληνή. 26 Ο Ιησούς λοίπον, ως είδε την

μητερα και τον μαθητην παρισταμενον, τον οποιον ηγαπα, λεγει προς την μητερα αυτου. Γυναι, ιδου ο υιος σου. 27 Επειτα λεγει προς τον μαθητην. Ιδου η μητηρ σου. Και απ' εκεινης της ωρας ελαβεν αυτην ο μαθητης εις την οικιαν αυτου. 28 Μετα τουτο γινωσκων ο Ιησους οτι παντα ηδη ετελεσθησαν δια να πληρωθη η γραφη, λεγει. Διψω. 29 Εκειτο δε εκει αγγειον πληρες οξους. και εκεινοι γεμισαντες σπογγον απο οξους και περιθεσαντες εις υσσωπον προσεφεραν εις το στομα αυτου. 30 Οτε λοιπον ελαβε το οξος ο Ιησους, ειπε, Τετελεσται. και κλινας την κεφαλην παρεδωκε το πνευμα.

- 31 Οι δε Ιουδαιοι, δια να μη μεινωσιν επι του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω, επειδη ητο παρασκευη· διοτι ητο μεγαλη εκεινη η ημερα του σαββατου· παρεκαλεσαν τον Πιλατον δια να συνθλασθωσιν αυτων τα σκελη, και να σηκωθωσιν. 32 Ηλθον λοιπον οι στρατιωται, και του μεν πρωτου συνεθλασαν τα σκελη και του αλλου του συσταυρωθεντος μετ' αυτου· 33 εις δε τον Ιησουν ελθοντες, ως ειδον αυτον ηδη τεθνηκοτα, δεν συνεθλασαν αυτου τα σκελη, 34 αλλ' εις των στρατιωτων εκεντησε με λογχην την πλευραν αυτου, και ευθυς εξηλθεν αιμα και υδωρ. 35 Και ο ιδων μαρτυρει, και αληθινη ειναι η μαρτυρια αυτου, και εκεινος εξευρει οτι αληθειαν λεγει, δια να πιστευσητε σεις. 36 Διοτι εγειναν ταυτα, δια να πληρωθη η γραφη, Οστουν αυτου δεν θελει συντριφθη. 37 Και παλιν αλλη γραφη λεγει· Θελουσιν επιβλεψει εις εκεινον, τον οποιον εξεκεντησαν.
- 38 Μετα δε ταυτα Ιωσηφ ο απο Αριμαθαιας, οστις ητο μαθητης του Ιησου, κεκρυμμενος ομως δια τον φοβον των Ιουδαιων, παρεκαλεσε τον Πιλατον να σηκωση το σωμα του Ιησου· και ο Πιλατος εδωκεν αδειαν. Ηλθε λοιπον και εσηκωσε το σωμα του Ιησου. 39 Ηλθε δε και ο Νικοδημος, οστις ειχεν ελθει προς τον Ιησουν δια νυκτος κατ' αρχας, φερων μιγμα σμυρνης και αλοης εως εκατον λιτρας. 40 Ελαβον λοιπον το σωμα του Ιησου και εδεσαν αυτο με σαβανα μετα των αρωματων, καθως ειναι συνηθεια εις τους Ιουδαιους να ενταφιαζωσιν. 41 Ητο δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπος, και εν τω κηπω μνημειον νεον, εις το οποιον ουδεις ετι ειχε τεθη. 42 Εκει λοιπον εθεσαν τον Ιησουν δια την παρασκευην των Ιουδαιων, διοτι ητο πλησιον το μνημειον.

20

1 Την δε πρωτην της εβδομαδος Μαρια η Μαγδαληνη ερχεται εις το μνημειον το πρωι, ενω ετι ητο σκοτος, και βλεπει τον λιθον σηκωμενον εκ του μνημειου. 2 Τρεχει λοιπον και ερχεται προς τον Σιμωνα Πετρον και προς τον αλλον μαθητην, τον οποιον ηγαπα ο Ιησους, και λεγει προς αυτους· Εσηκωσαν τον Κυριον εκ του μνημειου, και δεν εξευρομεν που εθεσαν αυτον. 3 Εξηλθε λοιπον ο Πετρος και ο αλλος μαθητης και ηρχοντο εις το μνημειον. 4 Ετρεχον δε οι δυο ομου· και ο αλλος μαθητης προετρεξε ταχυτερον του Πετρου και ηλθε πρωτος εις το μνημειον, 5 και παρακυψας βλεπει κειμενα τα σαβανα, δεν εισηλθεν ομως. 6 Ερχεται λοιπον ο Σιμων Πετρος ακολουθων αυτον, και εισηλθεν εις το μνημειον και θεωρει τα σαβανα κειμενα, 7 και το σουδαριον, το οποιον ητο επι της κεφαλης αυτου, κειμενον ουχι ομου με τα σαβανα, αλλα χωριστα

τετυλιγμενον εις ενα τοπον. 8 Τοτε λοιπον εισηλθε και ο αλλος μαθητης ο ελθων πρωτος εις το μνημειον, και ειδε και επιστευσε¹ διοτι δεν ενοουν ετι την γραφην οτι πρεπει αυτος να αναστηθη εκ νεκρων. 10 Ανεχωρησαν λοιπον παλιν εις τα ιδια οι μαθηται.

- 11 Η δε Μαρια ιστατο πλησιον του μνημειου κλαιουσα εξω. Ενω λοιπον εκλαιεν, εκυψεν εις το μνημειον: 12 και βλεπει δυο αγγελους με λευκα ιματια καθημενους, ενα προς την κεφαλην και ενα προς τους ποδας, εκει οπου εκειτο το σωμα του Ιησου. 13 Και λεγουσι προς αυτην εκεινοι: Γυναι, τι κλαιεις; Λεγει προς αυτους: Διοτι εσηκωσαν τον Κυριον μου, και δεν εξευρω που εθεσαν αυτον. 14 Και αφου ειπε ταυτα, εστραφη εις τα οπισω και θεωρει τον Ιησουν ισταμενον, και δεν ηξευρεν οτι ειναι ο Ιησους. 15 Λεγει προς αυτην ο Ιησους: Γυναι, τι κλαιεις; τινα ζητεις; Εκεινη νομίζουσα οτι ειναι ο κηπουρος, λεγει προς αυτον: Κυριε, εαν συ εσηκωσας αυτον, ειπε μοι που εθεσας αυτον, και εγω θελω σηκωσει αυτον. 16 Λεγει προς αυτην ο Ιησους: Μαρια. Εκεινη στραφεισα λεγει προς αυτον: Ραββουνι, το οποιον λεγεται, Διδασκαλε. 17 Λεγει προς αυτην ο Ιησους: Μη μου απτου: διοτι δεν ανεβην ετι προς τον Πατερα μου. Αλλί υπαγε προς τους αδελφους μου και ειπε προς αυτους: Αναβαινω προς τον Πατερα μου και Πατερα σας και Θεον μου και Θεον σας. 18 Ερχεται Μαρια η Μαγδαληνη και απαγγελλει προς τους μαθητας οτι ειδε τον Κυριον και οτι ειπε ταυτα προς αυτην.
- 19 Το εσπερας λοιπον της ημερας εκεινης της πρωτης της εβδομαδος, ενω αι θυραι ησαν κεκλεισμεναι, οπου οι μαθηται ησαν συνηγμενοι δια τον φοβον των Ιουδαιων, ηλθεν ο Ιησους και εσταθη εις το μεσον, και λεγει προς αυτους. Ειρηνη υμιν. 20 Και τουτο ειπων εδειξεν εις αυτους τας χειρας και την πλευραν αυτου. Εχαρησαν λοιπον οι μαθηται ιδοντες τον Κυριον. 21 Ειπε δε παλιν προς αυτους ο Ιησους. Ειρηνη υμιν καθως με απεστειλεν ο Πατηρ, και εγω πεμπω εσας. 22 Και τουτο ειπων, ενεφυσησε και λεγει προς αυτους. Λαβετε Πνευμα Αγιον. 23 Αν τινων συγχωρησητε τας αμαρτιας, ειναι συγκεχωρημεναι εις αυτους, αν τινων κρατητε, ειναι κεκρατημεναι. 24 Θωμας δε, εις εκ των δωδεκα, ο λεγομενος Διδυμος, δεν ητο μετ' αυτων οτε ηλθεν ο Ιησους. 25 Ελεγον λοιπον προς αυτον οι αλλοι μαθηται. Ειδομεν τον Κυριον. Ο δε ειπε προς αυτους. Εαν δεν ιδω εν ταις χερσιν αυτου τον τυπον των ηλων και βαλω τον δακτυλον μου εις τον τυπον των ηλων, και βαλω την χειρα μου εις την πλευραν αυτου, δεν θελω πιστευσει.
- 26 Και μεθ' ημερας οκτω παλιν ησαν εσω οι μαθηται αυτου και Θωμας μετ' αυτων. Ερχεται ο Ιησους, ενω αι θυραι ησαν κεκλεισμεναι, και εσταθη εις το μεσον και ειπεν Ειρηνη υμιν. 27 Επειτα λεγει προς τον Θωμαν Φερε τον δακτυλον σου εδω και ιδε τας χειρας μου, και φερε την χειρα σου και βαλε εις την πλευραν μου, και μη γινου απιστος αλλα πιστος. 28 Και απεκριθη ο Θωμας και ειπε προς αυτον Ο Κυριος μου και ο Θεος μου. 29 Λεγει προς αυτον ο Ιησους Επειδη με ειδες, Θωμα, επιστευσας μακαριοι οσοι δεν ειδον και επιστευσαν. 30 Και αλλα πολλα θαυματα εκαμεν ο Ιησους ενωπιον των μαθητων αυτου, τα οποια δεν ειναι γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω: 31 ταυτα δε

εγραφησαν δια να πιστευσητε οτι ο Ιησους ειναι ο Χριστος ο Υιος του Θεου, και πιστευοντες να εχητε ζωην εν τω ονοματι αυτου.

- 1 Μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ο Ιησους εις τους μαθητας επι της θαλασσης της Τιβεριαδος· εφανερωσε δε ουτως. 2 Ησαν ομου Σιμων Πετρος και Θωμας ο λεγομενος Διδυμος και Ναθαναηλ ο απο Κανα της Γαλιλαιας, και οι υιοι του Ζεβεδαιου και αλλοι δυο εκ των μαθητων αυτου. 3 Λεγει προς αυτους Σιμων Πετρος· Υπαγω να αλιευσω. Λεγουσι προς αυτον. Ερχομεθα και ημεις μετα σου. Εξηλθον και ανεβησαν εις το πλοιον ευθυς, και κατ' εκεινην την νυκτα δεν επιασαν ουδεν. 4 Αφου δε εγεινεν ηδη πρωι, εσταθη ο Ιησους εις τον αιγιαλον. δεν εγνωρίζον ομως οι μαθηται οτι ειναι ο Ιησους. 5 Λεγει λοιπον προς αυτους ο Ιησους. Παιδια, μηπως εχετε τι προσφαγιον; Απεκριθησαν προς αυτον. Ουχι. 6 Ο δε ειπε προς αυτους. Ριψατε το δικτυον εις τα δεξια μερη του πλοιου και θελετε ευρει. Ερριψαν λοιπον και δεν ηδυνηθησαν πλεον να συρωσιν αυτο απο του πληθους των ιχθυων. 7 Λεγει λοιπον προς τον Πετρον ο μαθητης εκείνος, τον οποίον ηγαπα ο Ιησούς. Ο Κυρίος είναι. Ο δε Σίμων Πετρος, ακουσας οτι ειναι ο Κυριος, εζωσθη το επενδυμα· διοτι ητο γυμνος· και ερριψεν εαυτον εις την θαλασσαν. 8 Οι δε αλλοι μαθηται ηλθον με το πλοιαριον διοτι δεν ησαν μακραν απο της γης, αλλ' εως διακοσιας πηχας συροντες το δικτυον των ιχθυων. 9 Καθως λοιπον απεβησαν εις την γην, βλεπουσιν ανθρακιαν κειμενην και οψαριον επικειμενον και αρτον. 10 Λεγει προς αυτους ο Ιησους. Φερετε απο των οψαριων, τα οποια επιασατε τωρα. 11 Ανεβη Σιμων Πετρος και εσυρε το δικτυον επι της γης, γεμον ιχθυων μεγαλων εκατον πεντηκοντα τριων και ενω ησαν τοσοι, δεν εσχισθη το δικτυον. 12 Λεγει προς αυτους ο Ιησους. Ελθετε, γευματισατε. Ουδεις ομως των μαθητων ετολμα να εξεταση αυτον, Συ τις εισαι, εξευροντες οτι ειναι ο Κυριος. 13 Ερχεται λοιπον ο Ιησους και λαμβανει τον αρτον και διδει εις αυτους, και το οψαριον ομοιως. 14 Αυτη ητο ηδη τριτη φορα, καθ' ην ο Ιησους εφανερωθη εις τους μαθητας αυτου, αφου ηγερθη εκ νεκρων.
- 15 Αφου λοιπον εγευματισαν, λεγει προς τον Σιμωνα Πετρον ο Ιησους· Σιμων Ιωνα, αγαπας με περισσοτερον τουτων; Λεγει προς αυτον· Ναι, Κυριε, συ εξευρεις οτι σε αγαπω. Λεγει προς αυτον· Βοσκε τα αρνια μου. 16 Λεγει προς αυτον παλιν δευτεραν φοραν· Σιμων Ιωνα, αγαπας με; Λεγει προς αυτον· Ναι, Κυριε, συ εξευρεις οτι σε αγαπω. Λεγει προς αυτον· Ποιμαινε τα προβατα μου. 17 Λεγει προς αυτον την τριτην φοραν· Σιμων Ιωνα, αγαπας με; Ελυπηθη ο Πετρος οτι ειπε προς αυτον την τριτην φοραν· Αγαπας με; και ειπε προς αυτον· Κυριε, συ εξευρεις τα παντα, συ γνωριζεις οτι σε αγαπω. Λεγει προς αυτον ο Ιησους· Βοσκε τα προβατα μου. 18 Αληθως, αληθως σοι λεγω, οτε ησο νεωτερος, εζωννυες σεαυτον και περιεπατεις οπου ηθελες· αφου ομως γηρασης, θελεις εκτεινει τας χειρας σου, και αλλος θελει σε ζωσει, και θελει σε φερει οπου δεν θελεις. 19 Ειπε δε τουτο δεικνυων με ποιον θανατον μελλει να δοξαση τον Θεον. Και τουτο ειπων λεγει προς αυτον· Ακολουθει μοι.

20 Στραφεις δε ο Πετρος, βλεπει ακολουθουντα τον μαθητην, τον οποιον ηγαπα ο Ιησους, οστις και ανεπεσεν εν τω δειπνω επι το στηθος αυτου και ειπε· Κυριε, τις ειναι ο παραδιδων σε; Τουτον ιδων ο Πετρος λεγει προς τον Ιησουν· Κυριε, ουτος δε τι; 22 Λεγει προς αυτον ο Ιησους· Εαν αυτον θελω να μενη εωσου ελθω, τι προς σε; συ ακολουθει μοι. 23 Διεδοθη λοιπον ο λογος ουτος εις τους αδελφους οτι ο μαθητης εκεινος δεν αποθνησκει· ο Ιησους ομως δεν ειπε προς αυτον οτι δεν αποθνησκει, αλλ' εαν θελω αυτον να μενη εωσου ελθω, τι προς σε; 24 Ουτος ειναι ο μαθητης ο μαρτυρων περι τουτων και γραψας ταυτα, και εξευρομεν οτι ειναι αληθης η μαρτυρια αυτου. 25 Ειναι δε και αλλα πολλα οσα εκαμεν ο Ιησους, τα οποια εαν γραφθωσι καθ' εν, ουδ' αυτος ο κοσμος νομιζω θελει χωρησει τα γραφομενα βιβλια. Αμην.